

POSTÁS DOLGOZÓ

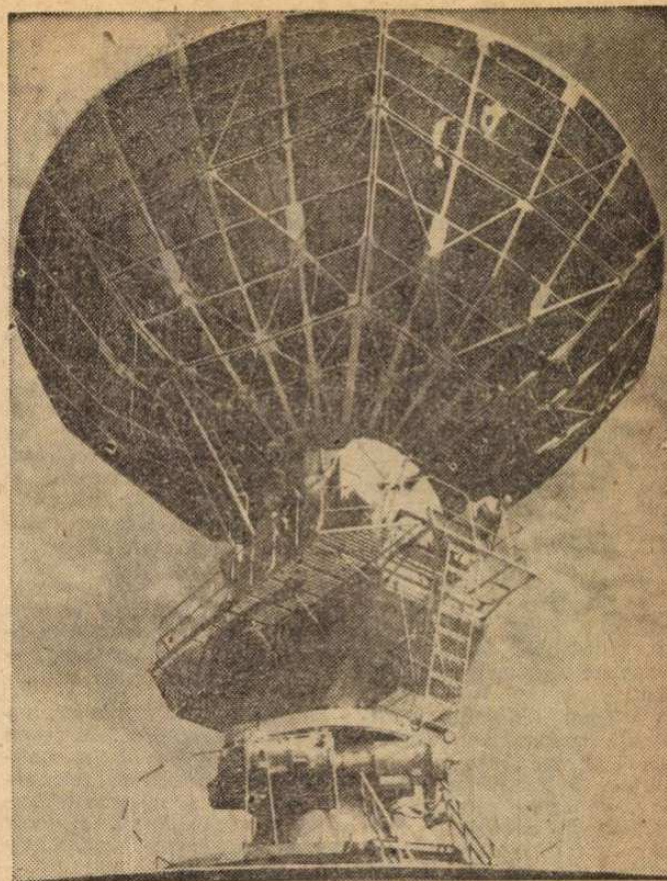
A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

XXII. ÉVFOLYAM

11. SZÁM

1977. NOVEMBER

ÁRA: 60 FILLÉR

Új szempontok, új elemek a munkaverseny-mozgalomban

Ez év októberében megjelent a Minisztertanácsnak, a SZOT Elnökségének és a KISZ KB Intéző Bizottságának 1038/1977. számú együttes határozata a szocialista munkaversenyről a (Magyar Közlöny 1977. évi 73. és a Munkügyi Közlöny 12. számában).

Ezt megelőzően a munka-

verseny-mozgalom célját és rendszerét, az irányításával és szervezésével járó feladatokat — az MSZMP KB 1971. decemberi határozata alapján — több kormány-, minisztertanácsi és SZOT-határozat szabályozta, amelyek az új határozat értelmében 1977. december 31-ével hatályukat veszítik.

Összhang a vállalások és a tervfeladatok között

Mi tette időszerűvé a munkaverseny-mozgalom újbóli szabályozását? A szocialista munkaverseny-mozgalomnak hazánkban már több évtizedes hagyományai vannak. Az MSZMP KB említett 1971. évi határozata is időtállóan fogalmazta meg a munkaverseny lényegét és belső tartalmát, aminek alapján a mozgalom az elmúlt hat évben megfelelően fejlődött. Gazdaságpolitikai céljaink megvalósulását a IV. ötéves terv teljesítését, a szocialista magatartás és életmód fejlődését különösen az MSZMP XI. kongresszusának és hazánk felszabadulása 30. évfordulójának tiszteletére kibontakozott munkaverseny lendítette fel. A szocialista brigádvezetők nemrégiben le-

zajlott vállalati, ágazati és országos tanácskozásait is élénk figyelem kísérte. Széles körű — hazai és nemzetközi — visszhangot váltott ki a csepeli munkások kezdeményezése alapján kibontakozott munkaverseny-mozgalom is, amely a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 60. évfordulóját köszöntötte.

Mindez azt bizonyítja, hogy szocialista társadalmunk a gazdasági célok megvalósításában, a szocialista viszonyok fejlesztésében messzemenően épít a dolgozók aktivitására és egyre tudatosabb cselekvésére.

A munkaverseny-mozgalom jelentősége tovább fokozódik. Az V. ötéves terv teljesítése, gazdasági feladatainak nagysága és bonyolult-

sága, a gazdálkodás szigorúbb belső és külső feltételei azt követelik, hogy minden eddiginél nagyobb figyelmet fordítsunk belső tartalékaink feltárására és hasznosítására.

A munkaverseny tartalmában is egyre inkább ezek a célok jutnak kifejezésre. Ha áttekintjük a munkaverseny-mozgalom fejlődését, azt tapasztaljuk, hogy abban állandóan ható és időszakonként változó elemek egyaránt érvényesülnek. Állandóan ható tényezők minősül, az önkéntesség, a kezdeményezés, a munkaköri kötelességet meghaladó teljesítmény, a kollektivitás, és sorolhatók még tovább e tényezők. Időszakonként változóknak tekinthetjük a mozgalom konkrét formáit, az ezekhez kapcsolódó szervezési, irányítási, értékelési eljárásokat.

A munkaverseny-mozgalom tartalmi vonatkozásában tehát lényeges, hogy az eddiginél nagyobb hangsúlyt helyeztünk a dolgozók alkotókedvességére, termelési és társadalmi aktivitására, hogy kitűzött gazdasági és élet-színvonalpolitikai céljainkat elérhessük. Ez pedig úgy válhat valóra, ha a munkaverseny-célok jobban kapcsolódnak az egyes munkahelyek feladataihoz, ha még szorosabb egység jön létre a vállalatok és a tervfeladatok között.

Ennek a célnak a megfogalmazása felvetette a munkaverseny-mozgalom jelenlegi értékelési rendszerének és formáinak is az áttekintését az érvényben levő szabályok továbbfejlesztését és korszerűsítését.

Az eddigi értékelési rend alapján véve helyes volt, a kitüntetések nagy szerepet tölthetnek be a társadalmi aktivitás fokozásában. Mindemellett több ellentmondás és feszültség is tapasztalható. A teljességre való törekvés nélkül néhány példa:

Egyes kitüntetések és elismerések elérésének követelménye helyenként fellazult. Ezt a hosszabb idő óta kimagasló teljesítményt nyújtó dolgozók és kollektívák jogosan kifogásolták.

A szocialista brigád cím elismerési fokozattal járó pénzjutalom mértéke vállalatoktól eltérő, ami a kollektívák között feszültséget okozott.

Az egyes kitüntetésekhez adott anyagi jutattás mértéke nem mindig kielégítő.

Jelentős azoknak a brigádoknak a száma, amelyek még nem érték el a szocialista brigád címet, de példamutatóan dolgoznak. Bizonyos fokú erkölcsi elismerésükre megfelelő forma kialakítása vált szükségessé.

Tudatformálás, önálló kezdeményezés

A szocialista munkaversenyről megjelent új együttes határozat alapján változatlanul hagyja az eddig kialakult és bevált rendszert, de olyan változásokat — divatos szóval élve — olyan korszerűsítéseket tartalmaz, amelyek a társadalom fejlődéséhez, a gazdaságpolitika céljaihoz, a dolgozók tudatának formálásához igazodnak és elősegítik azok sikeres megvalósítását.

A munkaverseny alapvető formái továbbra is a vállalati kollektívák, a munkacsoportok (elsősorban a szocialista brigádok) versenye és az egyéni verseny. Külön hangsúlyt kapott a határozatban az önálló kezdeményezés, a szocialista brigádmozgalom kiemelkedő szerepe, a versenyvállalások szoros összhangja a tervfeladatokkal, a minőség javítására, a munka szervezetszervezésének növelésére, az újítómozgalom továbbfejlesztésére irányuló törekvés.

Meg kell említeni az együttes határozatnak azt a pontját, amely megfogalmazza, hogy a verseny társadalmi célja a személyiség és a szocialista tudat sokoldalú fejlesztése.

A versenyben résztvevők erkölcsi és anyagi megbecsülését illetően fokozza az elismerések, kitüntetések elnyerésének követelményeit,

Még nem fejeződött be a munka. Jelenleg az átadást megelőző mérések, próbasugárzások időszakát éli a taliándörögdi űrtávközlési földi állomás. Az interszputnyik szervezethez kapcsolódó létesítmény jól egybehangolt magyar-szovjet együttműködés eredménye, mondhatnánk példája. A szovjet tervek és a magyar építési technológia összhangját, a más-más nyelvet használó, de egymást nagyszerűen megértő szakemberek együttműködési készségét dicséri a határidők és a technológiai fegyelem pontos betartása, s már a próbasugárzás alkalmával tapasztalt kiváló képminőség.

Köszönjük e fontos munkában részt vevő tervezőknek, beruházóknak, és kivitelezőknek, építőknek és szerelőknek, művezetőknek és beosztott dolgozóknak, a végig jó egyetértésben dolgozó szovjet és magyar szakembereknek, valamint az antenna helyére emelésében közreműködő csehszlovák barátainknak, hogy lehetővé tették a magyar televíziónézők számára, hogy — még átadása előtt — az állomás segítségével élvezhessék a moszkvai jubileumi ünnepségekről műhold útján továbbított helyszíni közvetítést.

Az ifjúsági munkabrigádok értékelése és elismerése szintén megoldatlan volt.

A Kiváló dolgozó kitüntetésekkel járó pénzjutalmak összege indokolatlanul aránytalanságot mutatott.

Magát az értékelési rendszert nehezítette még az is, hogy a munkaversenyről számos, különböző időben kiadott jogszabály rendelkezett.

Az ifjúságnak a munkaverseny-mozgalomban betöltött szerepére figyelemmel, számukra külön elismerések, kitüntetések alkalmazását írja elő.

Az egyéni kitüntetésnél egységesen rendezi a velük járó anyagi megbecsülés mértékét. Például a Kiváló dolgozó kitüntetéssel 2000 forint pénzjutalom jár. De a kollektívák, szocialista brigádok kitüntetésével járó pénzjutalom mértékét is központilag határozzák meg az együttes határozatban.

Egyértelműen határozza meg az együttes határozat az állami és az érdekképviseleti szervek feladatait a munkaverseny segítségével és irányításában.

Új követelmény, hogy a vállalatok elismerései, kitüntetései pályázat útján nyerhetők el, amelyet az illetékes állami és társadalmi szervnek kell benyújtani.

Az eddigi számos jogszabály hatályon kívül helyezésével egyetlen szabályban, az együttes határozatban rendezi a szocialista munkaversennyel kapcsolatos kérdéseket.

A szakképzés, a művelődés, a demokrácia fejlesztése

A szocialista munkaverseny szabályozó együttes határozat 1978. január 1-én lép hatályba, és a közeli napokban jelenik meg a Közlöket és Postaügyi Minisztérium ezzel kapcsolatos intézkedése is. Ennek alapján ebben az évben elkészül a Posta és a Postások Szakszervezete együttes határozata is, amelyben a postai feladatok eredményes megvalósítását segítő szocialista munkaverseny-mozgalom célját és rendszerét kívánjuk megfogalmazni. Célunk az, hogy az együttes határozat elősegítse a postás dolgo-

zók szakképzettségének és műveltségének növelését, a szocialista gondolkodásmód és a munkaerő erősítését, a közéleti tevékenység és az üzemi demokrácia továbbfejlesztését.

A szakszervezeti szervek a munkaverseny-mozgalom irányításának és szervezésének politikai felelősei, és egyik legfontosabb kötelességük arról gondoskodni, hogy a munkaverseny-mozgalomban megfogalmazott célok mind magasabb színvonalon érvényesüljenek.

Tanos Lászlóné
titkár

Ünnepi sajtókiállítás Leninvárosban

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 60. évfordulója tiszteletére Leninvárosban, a Denkovits Gyula Művelődési Központban rendezte meg hírlap- és sajtókiállítását a Magyar Posta. A Borsod megyei Lapkiadó Vállalat közreműködésével november 3-án megnyitott újságtárlatot nagy érdeklődés kísérte.

Az elmúlt 26 év eredményéről adott számot a Ma-

gyar Posta ezzel a bemutatóval, amelynek jelentőségét a kiállítás megnyitójában a következő szavakkal méltatta dr. Kovács Miklós, az MSZMP Leninvárosi Bizottságának első titkára:

„Az itt bemutatott lapok sokasága igazolja, hogy a napi- és hetilapok, folyóiratok százai kapcsolódtak be abba a nagy társadalomátalakító és tudatformáló munkába, amelyet lehetővé tesz

és megkövetel a fejlett szocialista társadalom építése.”

A kiállítást mintegy ötezer látogató tekintette meg, egyénileg, csoportosan, dolgozók, tanulók egyaránt. Többen fizettek elő a kiállított lapokra. A nagy érdeklődés újból Lenin szavait juttatta eszünkbe: „A lap nemcsak kollektív propagandista és kollektív agitátor, hanem kollektív szervező is.”

Szakszervezeti küldöttséggel a Német Szövetségi Köztársaságban

Szeptember végén kétéltű látogatást tettünk az NSZK-beli Arbeit und Leben szervezet meghívására, mely viszonzása volt a hasonló német csoportok magyarországi látogatásának. Az utazás során ismerkedtünk a munkások Montán-féle beleszólási jogával, kulturális életükkel és napi gondjaikkal is.

Elvezettük vendéglátóink szíves gondoskodását és gyűjtöttük az élményeket, tapasztalatokat. Beszélgettünk munkanélküliekkel, munkásokkal, vendégmunkásokkal, szakszervezeti tisztviselőkkel és a Bundestag egy képviselőjével. Számomra az utazás mozgalmi tapasztalatai megismételhetetlen élményt adtak.

A Német Szövetségi Köztársaság tartományok szövetségéből áll. Az egyes tartományokban a tartományi kormány, az egész országra kiterjedően a szövetségi kormány irányít. A Szövetségi Gyűlés (Bundestag) a törvényhozó és végrehajtó hatalom feletti felügyelő szerv. Gyakori, hogy a kormányzás két szintjén nem azonos párt van hatalmon, s ez alapvetően meghatározza az országos politika helyi végrehajtását. Jelenleg 4 párt tevékenysége a politika meghatározója. A szociáldemokrata (SPD), a szabaddemokrata (FDP), a keresztényszociális (CSU) és a kereszténydemokrata (CDU). Emellett kell tenni az új náci pártból, mely kis létszámú, de a náciizmus eszméinek felélesztésére s terjesztésére törekszik.

A dolgozókra legnagyobb befolyással az SPD van. A kommunista párt legális működése az alkotmány keretein belül zajlik. Úgy tapasztaltuk, hogy elsősorban katalizátor szerepével a balos, de nem szélsőséges mozgalmak erősödését és a napi politikai és gazdasági események marxista alapú magyarázatát segíti, emellett küzd saját céljaiért. A lakosság 60 millió, a keresők száma 26 millió, ebből: nő 9 millió, munkás 10 millió, munkanélküli 1,5 millió, vendégmunkás 2,1 millió.

Megismerhettük a minden nagyvárosban működő művelődési központok tevékenységét, mely kiterjed különféle szakkörökre, iskolai végzettséget, szakképzettséget adó tanfolyamokra és egyéb kulturális programokra. Természetesen mindezek munkaidőn kívül vehetők igénybe. A népfőiskolák működő könyvtárak jelentősége nagy, mivel egyedüli közönyvtárak, és könyveken kívül diák, mozgóképek, hangfelvételek, magnetofonok, rádiókészülékkel is foglalkoznak. Szakképzett pedagógusokat, pszichológusokat alkalmaznak.

A hétköznapiak valós részévé vált az 1970-es évek előtt alig ismert munkanélküliség. Elsősorban a fiatalok között magas a munkanélküliség aránya. Szakképzettségük és megfelelő munkahelyek hiányában nehezen tudnak elhelyezkedni. A tökések érdekében a nagyobb szakismerettel rendelkezők foglalkoztatása áll.

A szakképzetlen, gyakran féliskolázott fiatalokat az a veszély fenyegeti, hogy a munkanélküliség következtében elszigetelődnek a társadalomtól és a szélsőséges mozgalmak, az anarchizmus és a bűnözés hatása alá kerülnek. A szakszervezetek saját javaslataikkal kívánják a munkanélküliséget megszüntetni. Ezek:

- a nyugdíjkorhatár csökkentése férfiaknál 65-ről 63-ra, nőknél 60-ról 58-ra;
- a vállalati automatizálás visszafogása, hogy a munkahelyek száma ne csökkenjen;
- az általános munkaidő, a heti 40 óra további folyamatos csökkentése, hogy ezáltal munkahelyek szabaduljanak fel;
- a fiatalok szakképzésének növelése a könnyebb elhelyezkedés végett;
- állami szociális alap létesítése a problémák rendezésére.

A szakszervezetek érdekvédelemmel, összefogással a közösség erejével, felvilágosítással, a munkanélküliség elleni bármilyen szociális intézkedés támogatásával és anyagi segítséggel is harcolnak a munkanélküliség ellen.

Az ipar fellegvára a Ruhr-vidék, ahol a munkásság egyik legszervezettebb rétege a szénbányászokban és acéliparban dolgozik. Itt harcolták ki az ún. Montán-féle beleszólási jogot. Ennek alapján a vállalat felügyelő tanácsában — mely a vállalat gazdaságpolitikájára felügyel — 50–50%-os arányban vesznek részt a tökések és a munkások képviselői. Szavazategyenlőség esetén a semleges elnök dönt.

A gyárakban bizalmi tevékenységnek, szakszervezeti testületek nincsenek. A szakszervezeti mozgalom felépítése hasonló a magyarországihoz, iparági jellegű. Egy-egy város, tartomány szakszervezeti mozgalmát a helyi iparági szakszervezetek szövetsége fogja össze, mely biztosítja a tagság érdekvédelmét. Országosan a szakszervezeti szövetség (DGB) 7,5 millió tagot tömörít 16 iparági szakszervezetben. A vállalatok belüli érdekvédelmet a dolgozók által megválasztott üzemi tanács látja el, mely független a szakszervezettől. Az üzemi tanácsok létrehozását egy 1952-ben hozott törvény írja elő.

A kis és közepes vállalatok nagy része ezt azonban nem tartja be. Az üzemi tanácsba szervezett és nem szervezett dolgozók egyaránt megválasztottak tagnak. A tagok nem tartoznak beszámolási kötelezettséggel választóiknak. Az üzemi tanács évente megkötö az ún. tarifaszterződést (kollektív szerződés), mely a dolgozók bérezését szabályozza. Ellenőrző a tarifaszterződésben foglalt betartását és a dolgozók munkahelyi szociális helyzetét. A tanács a vállalati szociális kérdések eldöntésekor partnere a vállalati vezetésnek. Az üzemi tanács elnöke és megválasztott tagjai függetlenített tisztviselőként dolgoznak, de a bért továbbra is a vállalat fizeti. Mindezen jogok ellenére a szakszervezeti bizalmiakkal nagyobb a befolyásuk a dolgozókra, mint az üzemi tanács tagjainak.

Mint utazót és mint szakszervezeti tisztviselőt is érdekelték az árak és jövedelmek arányai. Az árúcsúszások nagy részénél azt tapasztaltuk, hogy azok a magyar áraknál nem olcsóbbak, sőt...

Egy átlagos háztartás lakás- és autóköltségei a bevételek, mintegy 50%-át teszik ki. A családi pótlék két gyermek után 120, három után 240 márka, ez azonban nem fedezi az óvodai díjakat, bár a gyermekintézmények általában nem biztosítanak étkeztetést. Egy gyermek egész hónapos teljes ellátása és gondozása nevelőnőnél elérheti a 800 márkát. Meglepett, hogy a gyermekruhákat cikkeket semmilyen árkedvezményben nem részesülnek.

Az átlagbérek 1900–2000 márka között vannak, s ezt mintegy 30%-os jövedelemadó és társadalombiztosítási adó terheli. A munkanélküliségi segély csak az előfeltételek megléte esetén jár, és legfeljebb két évig kapható. A segély összegét csökkentik, ha a család jövedelme egy meghatározott mértékét meghalad. Az öregségi nyugdíjat 1975-ben átlag 826 márkára emelték fel, mintegy 100%-kal. A magas életszínvonal, a lakás, a gépkocsi, az orvosi ellátás költségei, a felvett vásárlási hitelek visszafizetése csak állandó munkával biztosítható. Az életszínvonal magas, melyhez megfelelő kulturális kapcsolódik, de a szociális biztonság nem éri el a hazai szintet. Hazánkban a foglalkoztatottság a társadalombiztosítás és az egészségügyi ellátás kedvezőbb mint az NSZK-ban.

Olajos Árpád

Tudunk-e élni jogainkkal?

Az üzemi demokráciára való felkészülés tapasztalatai

Határozatot, „szakszervezeti törvényt” alkottunk a demokrácia továbbfejlesztésére.

De mit tettünk azóta? Segítő kezét nyújtottunk-e ahhoz, hogy a határozatot mindenki megismerje, s az közzé kerüljön?

Szeptember és október hónapban a különböző szintű szakszervezeti szervek feladatát tűzték maguk elé, hogy a határozatot széles körben ismertessék. Ehhez volt támasz: a Postaügyi Értesítő 31. száma. A szokásos mennyiségben felül még 6000 példány.

Az ismertetés kezdetben döcögve, nehezen indult. Hiába volt határozat, hiába tűzték napirendre a kérdést az igazgatósági szakszervezeti tanácsok, ha a Postaügyi Értesítő a résztvevők kezébe közvetlenül az értekezletek kezdete előtt vagy csak utána került. Pedig, ha előre elolvashatták, tanulmányozhatták volna az új rendelkezéseket, akkor sok új kezdeményezés, értékes gondolat láthatott volna napvilágot. Ezzel együtt is a részletes, magyarázó tájékoztatások, felvetések, hozzászólások sorát indították el. A felszólalók közül többen a demokratikus fórumok gyakorlati megvalósításához kértek tanácsot.

Ugyanakkor olyan kérdésekről is szóltak, amelyek a határozatban megoldást még nem nyertek. Példaként megemlíthetjük az ifjúsági alap felosztását. Erről az ifjúsági parlamenteknek kell dönteniük. A gond az, hogy a parlamenteket kétevékenként hívják össze, az ifjúsági alapot viszont évente kell elosztani.

Az üzemi demokrácia fórumainak száma nyolc. Ez tényleges mennyiség. A tájékoztatás során a vitában részt vevők aggodalmukat fejezték ki, hogy a fórumok gyakorlásával sok munkaidőt veszünk. Valóban, csinálnak ki bannunk az idővel. Csak jól előkészített tanácskozással lehet és kell

tartani. Meg kell követelni a rövid, tartalmas, lényegre törő, a demokrácia kibontakozását közvetlenül segítő hozzászólásokat.

Különösen fontos a jó szervezés és felkészülés a bizalmi testülete és a szakszervezeti tanács munkája során.

Ha nem körülbelül egy időben kapják meg ezek a testületek a megvitandó, eldöntésre váró kérdéseket (pl. az évenkénti bérfejlesztés felhasználása, a részesedési, jómélt és kulturális alap felosztása), úgy félo, hogy az értekezletek száma nő. Ez magával hozza a munkaidő- és munkateljesítmény-kiesést. Ezt a fényűzést nem engedhetjük meg, hiszen céljaink, feladataink nagyok, a megvalósulásukat csak odaadó, kemény munkával érhetjük el.

A bizalmi testülete és a szakszervezeti tanács (szb) együttes ülésének többek között véleményezési jogkörébe tartozik a gazdasági vezetők — a postaszerv vezetője és helyettesei — éves tevékenységének a megítélése. A határozat ismertetésekor azoknál a szerveknél, melyeknél már az idén gyakorolni kell ezt a jogot, ott sok kérdést, kérést intéztek a tisztviselők a szakszervezeti vezetőkhez: Hogyan fogunk hozzá a munkához? Adjon iránymutatást, segítséget a Központi Vezetőség vagy az igazgatósági szakszervezeti tanács.

A szakszervezeti szerveknek még nincs gyakorlati tapasztalatuk, az igényük jogos. Tehát ehhez a tevékenységhez iránymutatást, támogatást kell adni. Még ebben a hónapban a Postások Szakszervezete a bizalmi testületek tagjainak kétszer egy-egy hetes felkészítőt szervez. A teljes és eredményes munkához mindenhol szükséges a bizalmi felkészítés. Ehhez kérjük a szakszervezeti testületek segítségét.

Egyek Zsolt

Kitüntetések

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 60. évfordulóján a Postások Szakszervezete tisztségviselőknél, aktivistáknál az alábbi kitüntetéseket adományozta.

Munka Érdemrend arany fokozatot

kapott Sütő István, a Budapest vidéki Postaigazgatóság Szakszervezeti Tanácsának titkára.

Munka Érdemrend ezüst fokozatot

kapott Bálint Antal, a Szegedi Postaigazgatóság mellett működő munkaügyi döntőbizottság elnöke, a szakszervezeti tömegoktatás vezető propagandistája; Vass István, a Csengeri járási Szakszervezeti Bizottság titkára.

Munka Érdemrend bronz fokozatot

kapott Szabó Jenő, Budapest 78 Postahivatal Szakszervezeti Bizottságának titkára; Kanizsai Gyuláné, a Budapesti Kábeltelepítő Üzem Szakszervezeti Bizottságának elnöke, a Budapesti Távfeszítő Igazgatóság Szakszervezeti Tanácsa Nöbizottságának tagja; dr. Schiller László, a Budapest vidéki Postaigazgatóság Szakszervezeti Tanácsának vezető propagandistája.

Szakszervezeti Munkáért ezüst fokozatot

kapott Greguss Györgyné, a Postások Szakszervezete központjának szakszervezeti bizottsági titkára.

Szakszervezeti Munkáért Oklevél

kitüntetésben részesült Képes Pálné, Vác 1. Postahivatal szakszervezeti bizalmi; Simon Lászlóné, a Postások Szakszervezete Központi Vezetősége apparátusának adminisztrátora; Szegedi Istvánné, a Postások Szakszervezete Központi Vezetősége apparátusának politikai munkatársa, a helyi MSZMP-vezetőség tagja; Tabák Gyuláné, a Posta Központi Hírlap Iroda Szakszervezeti Bizottságának gazdasági felelőse; Perjesi József, a Postások Szakszervezete Központi Számvizsgáló Bizottságának elnöke; Tóvizi László, a Posta Központi Táviró Hivatal Szakszervezeti Bizottságának elnöke.

★

Több évtizedes tömegsport-tevékenységért ugyancsak

Szakszervezeti Munkáért Oklevél

kitüntetésben részesült Jeney Ferenc, a Posta Központi Hírlap Iroda dolgozója, a Postás Sport Egyesület sakkcsapatának edzője és versenyzője; Straubinger József, a Posta Központi Beruházási Iroda dolgozója, a Postás Társadalmi Testnevelési és Tömegsport Bizottság aktivája.

A NAGY OKTÓBER közönségének szép hagyományaként a Magyar–Szovjet Baráti Társaság, az Állami Ifjúsági Bizottság, a KISZ KB és a SZOT október elején barátságsvonatot indított a Szovjetunióba.

Az ifjúságpolitikai munkában eredményesen dolgozó aktivák közül három postás fiatal vett részt az utazásban: Nagy Gézánné, a Debreceni Postaigazgatóság Szakszervezeti Tanácsa Ifjúsági Bizottságának vezetője, Rábi János, szakszervezetünk ifjúsági bizottságának titkára és dr. Vinitzay Ferenc az ib. tagja.

A Szovjetunió új alkotmányának születésének másnapján, a forradalmi ünnepek előestéjén 350 magyar fiatal társaságban indultunk. Megérkezésünkor, Moszkva Kijevi pályaudvarán küldöttségünket a fiatalok képviselői és a Komszomol Kuncevi kerületi titkára köszöntötték. A szíves szavak után — a hagyományoknak megfelelően — kenyérrel és sóval fogadták delegációnkat.

Moszkvai tartózkodásunk másnapján elhelyeztük a tisztelet és a kegyelet virágait az Ismeretlen Katona sírján. Meghatottan álltunk az ezüstenyírókkal körülvett sír előtt. Az emlékmű felirata: „Neved ismeretlen, hőstetted hallhatatlan. A házárt elesetteknek: 1941–45.”

A sírhelytől jobbra elhelyezett gránittömbökben a II. világháború legutóbbi szenvedett hős városainak földjéből őriznek 1–1 maroknyit.

A KOSZORÚZÁS után a Lenin-mauzóleumba mentünk. Csúpn néhány percet töltöttünk a forradalom irányítójának, a szovjet állam megalapítójának üvegkoporsója mellett. E néhány perc alatt szinte minden lepergett emlékeztetünkben, amit a Nagy Októberrel és Leninrel tanultunk.

A forradalom városában a leningrádi fiatalok nagy szeretettel vártak barátságsvonatu utasait. Az üdvözlő beszédek elhangzása után itt is kenyérrel és sóval köszöntötték a magyar vendégeket, majd egy-egy szál vörös szegfűt adtak át a csoport tagjainak.

Sokáig élénken él emlékeztetünkben az Auróra cirkálón tett látogatás. A történelmi emlékmű hajó ma múzeum, ahol hős múltjának több, mint félezer emlékét, dokumentumát állították ki. Feszült figyelemmel kísértük az ünnepélyes őrségváltást. A rádiós fülkében láttuk a híres morzekészüléket, amelyen október 25-én reggel továbbították Lenin felhívását „Oroszország polgáraihoz.”

Jártunk a Szmolnijban, ahol Lenin bejelentette a forradalom győzelmét. Itt ta-

nácskozott a Nagy Október napjaiban a fegyveres felkelés vezérkara. Közvetlenül innen irányította Lenin a forradalmat.

A NEPEINK KÖZÖTTI barátság ápolásának egyik igen kedves formája a druzsba, illetve a barátsági est. A gazdag munkásmozgalmi hagyományairól ismert leningrádi Kirov üzem — az egykori Putyilov gyár — műkedvelő szintársulata ragyogó műsort adott tiszteletünkre. A magas színvonalú műsor után baráti beszélgetés és tánc következett. Megismerkedtünk a gyári fiatalokkal. Az őszinte beszélgetések során megtudtuk, hogyan élnek. Elmondták, hogy tudatosan és nagy elszántsággal készülnek a kommunizmus építésére. A mindennapi munka mellett nagyon sokan tanulnak a különböző középiskolákban és főiskolákban. A munkában és a tanulásban önzetlenül segítik egymást. Segítő készségük, akaraterejük és szorgalmuk példamutató. Ennek ismeretében értjük meg igazán az ország csodálatra méltó eredményeit.

A Nyeveszkij sugárúti sétánk során kellemes meglepetésben volt részünk. Előnyelünkön beszélgettünk, amikor megszólított bennünket valaki. — Ne haragudjanak a kíváncsiságodért, de úgy hallottam, magyarok. Azt szeretném kérdezni, hogy van-e önök között budapesti? Hamarosan megtudtuk, hogy Alekszej Gracsovval találkoztunk, aki 1945-ben a II. Ukrán Hadseregben pilótaként teljesített szolgálatot. Részt vett Budapest felszabadításában. Egyik bevetése során gépe megsérült, ő maga megsebesült, és egy ideig nem tudott visszatalálni a kórházhoz. Valamelyik Budapest melletti faluban egy parasztházban ápolta. Sajnos, a helység és a házigazda nevére már nem emlékezett. Köszönetét ezúton szeretnénk tolmácsolni. Talán őrá még emlékszik jötevéje.

A MEGLÉKEZÉS és a tisztelet virágait helyeztük el a Piszkarjovói temetőben, ahol a leningrádi blokádk 600 000 hősi halottját helyezték örök nyugalomra. Azok pihennek itt, akik az 1941. októbertől 1944. januárjáig tartó kilencszáznapos blokádk hősi halottjai. Mindannyiunkat meghatott, hogy a házasságkötő tereméből egyenesen ide zárandokolnak az új házasságok.

Úgy emlékszünk utunkra, mintha csak az imént történt volna. Sokáig nem felejtjük el az ősi Moszkva képét, széles sugárújtait, nagy fehér épületeit, Leningrád hídjait, emlékeit. Az emlékek érdeklődést keltenek bennünk a testvéri népek, a történelem, a művészetek, az irodalom iránt, alkotásra serkentenek bennünket. Nem vállalkozhatunk arra, hogy bemutassuk a város nevezetességeit, mert jól tudjuk, hogy a Kreml, a Tretjakov Képtár, a Puskin Szépművészeti Múzeum, illetve az Ermitázs megnevezése önmagában is annyi emlékképpel ébreszt, amelyet nem lehet néhány soros ismertetéssel ki egészíteni, vagy teljessé tenni.

Utunk során Moszkva és a forradalmi város, Leningrád nevezetességei mellett lehetőségünk volt bepillantani a szovjet emberek életébe is.

JÖLETBEN ÉLNEK az emberek, Szovjetunió-szerte láttuk, hogyan valóznak meg Lenin eszméi, útmutatásai. Mi, magyarok is örülünk ennek. A forradalom fátylavívői olyan országban élnek, ahol beteljesülnek az álmok, ahol az ember mindezzel drágább, ahol a barátság ereje mindent legyőz, ahol a siker feltételei biztosítva vannak, ahol egybeesnek a remények és realitások, ahol az emberek minden erejükkel a szocialista hazáért dolgoznak. Érdekes, emlékeztető utazás volt, gazdag emlékekkel tértünk haza.

V. F.

Időszerű közgazdasági és szociálpolitikai kérdések

Törzsgárdajutalom nyugdíjba menőknek

Előfordult, hogy ebben az évben nyugdíjba vonuló dolgozók — bár rendelkeztek a feltételekkel — nyugdíjban vonulásuk alkalmával mégsem kapták meg a törzsgárdajutalmat. Ezekben az esetekben az érdekeltek postaszervek nem vetették figyelembe a törzsgárdaszabályzat hatálya alá tartozó kiadott átmeneti rendelkezéseket. Ezekkel pedig éppen azt kívántuk biztosítani, hogy

akik ez ideig még nem részesültek törzsgárdajutalomban, a nyugdíjban vonulásuk alkalmával megkapják.

Természetesen ezekben az esetekben is érvényes, hogy az a jutalom illeti meg a nyugdíjba vonuló dolgozót, amelyikhez a szolgálati ideje alapján közelebb áll.

A szakszervezeti szervek is kísérik figyelemmel, nehogy hasonló jogos panaszok a jövőben is előforduljanak.

Athelyezés postaszervek között

A Postavezérgazgatóság a közelmúltban új szabályozta a postaszervek közötti athelyezéseket. Ez azért vált szükségessé, mert az elmúlt időszakban jelentősen megváltozott a munkaerő-ellátás, s ezért különös gondot kell fordítani a meglévő munkaerő megtartására.

A postán belüli athelyezéseket lényegében három szempont szerint kell kezelniük mind a gazdasági, mind a szakszervezeti szerveknek.

A postai érdekből történő athelyezéseket az eddigiekkel tervszerűbben kell előkészíteni és lebonyolítani, éppen azért, hogy az adott postaszervnél is idejében tudjanak gondoskodni az athelyezésre váró dolgozó pótlásáról, az utód felkészítéséről.

Az ilyen jellegű athelyezéseket természetesen nem indokolt megakadályozni. Az utasítás rögzíti, hogy vitás esetekben a vezérgazgatóság döntését kell kérni. Különösen azokban az esetekben, amelyekben a dolgozó a képzettségének megfelelően kvalifikáltabb munkakörbe kerül.

A postaszervek közötti munkaerő-csábítás megszüntetését a szakszervezeti szervek is segítsék elő. Természetesen azonos vagy hasonló munkakörbe történő athelyezés kéreése is indokolt lehet (például a dolgozó egészségi, családi vagy egyéb körülményeire való tekintettel). Ezekre az esetekre azonban az utasítás előírja, hogy az athelyezés csak változatlan alappérral történhet, s a dolgozó egy évben belül nem részesülhet bér-emelésben.

Megint másképpen kell kezelni és elbírálni azokat az eseteket, amelyekben a dolgozó a munkakörülmények, a számára kellemetlen légkör vagy a betöltött munkakör miatt szándékozik megválni a postaszervtől, vagy kéri más postaszervhez való athelyezését. Ezekben az esetekben keresni kell a megoldást, hogy a dolgozó ne szüntesse meg postai munkaviszonyát. Elő kell segíteni más postaszervhez való athelyezését, ahol megfelelő munkakört és légkört tudnak számára biztosítani.

Az utasítás rögzíti azt is, hogy athelyezés esetén a középokú postaszerv vezetője kikötheti, hogy a kollektív

szerződésben meghatározott felmondási idővel azonos időt töltson le a dolgozó.

Előkészületek az üdülőjegyek elosztására

Az 1978. évi felnőtt-család és gyermeküdültetés előkészítését (igények felmérése stb.) már ebben az időszakban célszerű megkezdeni a szakszervezeti szerveknek. Ez annál is inkább indokolt, mivel a jövő évi SZOT-beutalójegyeket ezekben a napokban kapják meg a szakszervezeti szervek. Az 1978. évre szóló összes belföldi beutalójegyeket már megkaptuk, s a szakszervezeti szervek között elosztottuk. A korábbi évek gyakorlatának megfelelően rendelkezésünkre állnak magaslatti, gyógy-, balatoni, szanatóriumi, egyéb és családi üdülőjegyek. Az alapszervezetek közötti szétosztást és a személyre szóló odaítélést tehát nagyon szervezeten, gondosan és körültekintően lehet előkészíteni.

A most rendelkezésünkre álló SZOT-beutalójegyeken felül később kapják meg a szakszervezeti szervek a külföldi üdültetési lehetőségeket, a postás üdülőkre szóló beutalójegyeket, valamint a gyermeküdültetési keretet.

Téli üdülés Balatonfenyvesen

Az előző évek gyakorlatához hasonlóan ez év végén is megszervezzük Balatonfenyvesen a postás házaspárok és családok kétszemes téli üdültetését. Az első csoport december 22-től 28-ig, a második december 29-től január 4-ig üdül.

A balatonfenyvesi üdülőbe szóló beutalójegyeket szintén a napokban bocsátjuk a szakszervezeti szervek rendelkezésére. Az elosztásnál figyelembe vesszük a beérkező igényeket és a jelentkező postaszervnél a szakszervezeti tagok számát.

Közgazdasági osztály

Személyiség és baleset

„Alkalmos-e a jelenlegi alkalmassági vizsgálat annak eldöntésére, hogy ki engedhet akár úrvezetőként, akár hivatásosként a volán mögé?” — tette fel a kérdést a Magyar Hírlap 1975. szeptember 28-ai száma. A kérdésre az 1/1976 (I. 16.) Eü. M. számú rendelet és az annak végrehajtásáról szóló, a korábbi idevonatkozó rendelkezéseket hatályon kívül helyező 6/1976 (Eü. K. 3.) Eü. M. utasítás ad választ.

A postán foglalkoztatott gépjárművezetők egészségi alkalmasságának orvosi vizsgálatát a Posta Központi Járműtelep új szociális épületében elhelyezett üzemorvosi rendelője bonyolítja le.

Örömmel tapasztaltuk, hogy a vizsgálatokat végző belgyógyászati rendelő és orvosi laboratórium a főváros egyik legkorszerűbb rendelője, amely minden igényt kielégít. Joggal büszkék rá a járműtelep vezetői és dr. Döbrentei Csilla üzemorvos is.

Az egészségi alkalmasság megítélésénél minden esetben azt kell mérlegelni, hogy a vizsgált személy a nála észlelt betegség ellenére képes-e járművet kezelni és kellő biztonsággal vezetni, képes-e a közlekedés eseményeit megfelelő kritikával észlelni. Az érdekelte személyt az orvosi vizsgálatok során észlelt minden olyan betegség vagy állapot esetén, amely a tudatot, a figyelmet összpontosítást, az elhatározó- és ítélőképességet, a mozgások összehangoltságát, az izomműködést, az érzékszervek működését, a közlekedés biztonságára veszélyes mértékben korlátozza, alkalmatlanságot kell vélelmezni.

A baleseti okok kutatásával foglalkozó szakemberek kimutatták, hogy a bekövetkezett közúti balesetek döntő többsége — mintegy 95 százalék — nem a gépjármű műszaki hibájából és nem is orvosilag kimutatható egészségkárosodás miatt következett be, hanem emberi tényezőkre vezethető vissza. A gépjárművezetők pszichológiai vizsgálata kapcsán a

szakemberek arra a megállapításra jutottak, hogy a közúti közlekedés biztonsága szempontjából az emberi tényezőknek — a személyiségjellemzőknek — döntő szerepük van. A közlekedési balesetekben közrejátszó magatartási hibák leírása (gyorsjárat, szabálytalan előzés, elsőbbségadás elmulasztása, követési távolság be nem tartása stb.) általában közismert. A pszichológiai vizsgálatok célja az, hogy eljussunk a jelenségek magyarázatához, azoknak a törvényszerűségeknek a felismeréséhez, amelyekkel feltárhatók a hibás magatartás indítékai.

Például egy eset: Az iratok alapján robusztus, agresszív személyiségre számítottak a KPM Járművezetői Alkalmasságvizsgáló Állomásán. S jött egy jelentéktelen, félénk ember. Egy csupa szorongás, csupa görcsösség, csupa önbizalomhiány ember, akire mindig rádúdáltak, akit mindig megelőztek, akit mindig „letoltak”, pedig ő mindig a legkövetésében igyekezett betartani a KRESZ-t. Majd merő „KRESZ-tiszteletből” minduntalan elévágott egy-egy szabálytalanul közlekedő, hadd lássa, milyen az, amikor ő csinál hasonlót... Ezután balesetet baleset ért. A gátlásos, törvényt és KRESZ-t tisztelő úrvezető „jóváltából”, aki — mint mondta — csak élt a törvény adta jogával, ám ha ebben bárki háborítani merészelt, hát megbüntette érte. Az ilyen személyiség, aki minden vélt sérelmét igyekszik megtorolni, súlyos veszélyforrás a közlekedésben. Az ilyen ember az országút réme.

Annak ellenére, hogy a közlekedési balesetek okának tudományosan megalapozott kutatásában mindenképp előtérbe kerül a kedvezőtlen személyiségtényezők szerepe, megállapítható, hogy a gépjárművezetői alkalmasság elbírálásánál éppen a személyiség vizsgálata a kevésbé körülhatárolt tényező. E tényeket mérlegelve döntött úgy a Postavezérgazgatóság, hogy hatásköré-

ben bevezeti a gépjárművezetői időszakos orvosi alkalmasságvizsgálatával egyidőben a pszichológiai alkalmasságvizsgálatot is. Az erre vonatkozó rendelkezést a 9/1975. Vig. sz. utasítás (2) bekezdése tartalmazza, amely e vizsgálatokat egyelőre csak a Posta Központi Járműtelep állományaiba tartozó gépjárművezetőkre írja elő. A rendelkezés a Posta Munkalektani Laboratórium hatáskörébe utalja a feladat gyakorlati végrehajtását.

A laboratórium az érzékszervi vizsgálatok során különös figyelmet fordít a látásfunkciók, a színérzékelés, a szabad látótér vizsgálatára. A gépjárművezetők képességbeli adottságai közül a reagálóképességet, a mozdulatok összehangoltságát és a figyelemteljesítményeket (a figyelem tartósságát, megoszthatóságát) vizsgálják elsősorban. Tájékoztatók továbbá a vizsgált gépjárművezető munkamódjának jellemzőiről, a cselekvéses feladatmegoldáshoz kötött intelligencia színvonaláról. A személyiségvizsgálat során a gépjárművezető magatartásának forgalombiztonsági szempontból leglényesebb jellemzőiről, érzelmi-indulati kiegyensúlyozottságának színvonaláról szereznek be információkat.

Az ily módon megvalósított komplex orvosi-pszichológiai tevékenység alapja lehet egy megbízható, állandó gépjárművezető-állomány kialakításának a posta területén. Befejezésül elmondhatjuk, hogy a komplex alkalmasságvizsgáló rendszer megfelel annak a feladatnak, amire hivatott. Megfelelő alkalmasságvéleményezési szemlélettel — amely a közlekedés támasztotta követelményeket egyszerűen veti egybe az ember vizsgálatánál kapott eredményekkel, és jut megfelelő döntéshez — javítani lehet a biztonságos közlekedés személyi feltételeit. Ehhez a Posta Központi Járműtelepen a személyi és tárgyi feltételek egyaránt megvannak.

Dr. Vinczay Ferenc

A „Keleti” postaszerveknél táppénzbe vételi joga van az üzemorvosnak

Az üzemegészségügyi ellátás továbbfejlesztésének fontos állomása, hogy egyes kiemelt vállalatoknál 1977. január 1-ével bevezették a táppénzbe vételi jogot. Ezzel az intézkedéssel megnövekedett az érdekelte üzemorvosok feladatkörébe és jogkörébe a keresésképtelenség elbírálásában.

A posta területén ezen új feladattal elsőként a Keleti pályaudvarhoz kapcsolódó postahivataloknál működő üzemorvosokat bízták meg. A bevezetésre azonban várni kellett, mivel a feltételek nem minden vonatkozásban voltak meg. A személyi és a tárgyi feltételek biztosítása eléggé elhúzódott, s így csak szeptember 1-én kezdtek meg e postaszerveknél az üzemorvosok a táppénzbe vételi jog gyakorlását.

Budapest 70, 72 és 78 postahivatal mintegy kétezer-ötszáz dolgozójának egészségügyi ellátásáról két üzemorvosi rendelőben főfoglalkozású orvosok gondoskodnak, akiknek munkáját egy-egy asszisztens és egy orvosnő segíti. Az üzemorvosi rendelőkben a személyi feltételek is biztosítva vannak, a bevezetési tárgyak megfelelőek, a műszerek és orvosi felszerelések kellően segítik a gyógyításban az orvosok munkáját.

Az üzemorvosok a táppénzbe vételi jogot csak a fővárosban lakó dolgozók esetében gyakorolhatják, tehát azt a beteget, aki vidéken lakik, változatlanul a lakóhelye szerint illetékes körzeti orvos veheti betegállományba. A fővárosban tevékenykedő körzeti orvosokat viszont tájékoztatták arról, hogy mely

vállalatok üzemegészségügyi szolgálata rendelkezik táppénzbe vételi joggal.

Az üzemegészségügyi szolgálat új feladattal való kibővítése, korszerűsítése számos előnyt nyújt a postaszerveknek és a dolgozóknak egyaránt. A jó orvosi megelőző munka feltétlenül fontos szerepet játszik a keresésképtelenség reális alakulásában, és ezzel a táppénzfizetés megcsökkentésében. Ezen felül az üzemorvosoknak a tevékenységük folyamán fokozottabban nyílik lehetőségük a foglalkozási ártalmak és betegségek megfigyelésére, azok feltárására és a tapasztalatok alapján a szükséges intézkedések megtételére is. Mivel az üzemorvosok jól ismerik a postaszerv tevékenységét, a körzeti orvosoknál lényegesen nagyobb tájékozottsággal rendelkeznek a dolgozó munkájáról, ezért jobban el tudják bíráltni, hogy adott egészségi állapotban munkáját el tudja-e látni, vagy sem.

Az üzemorvos, a postaszerv és a szakszervezeti bizottság megfelelő együttműködése nélkülözhetetlen. Megnövekedett a felelőssége az szb. TT-bizottságának is, ezért tevékenységének hatékonyságát a jövőben fokozni kell. Nagyobb gondot kell fordítani a dolgozók megfelelő tájékoztatására. Ugyanakkor — a szükséges intézkedés mellett — jelezni kell a rendszer működését. Váró valamennyi körülményt. Az itteni tapasztalatok ugyanis befolyásolják, hogy a többi postaszervnél működő üzemorvosokra mikor kell terjesztik ki a táppénzbe vételi jogot.

Németh István

ÜNNEPI ÜLÉS a Közlekedéstudományi Egyesületben

A társadalom és a technika forradalmáról mondott hangulattal vezette be Földvári László miniszterhelyettes, a Közlekedéstudományi Egyesület elnöke a Posta és távközlési tagozatnak, valamint a Híradástechnikai Tudományos Egyesületnek a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 60. évfordulója alkalmából közösen megrendezett ünnepi ülését. Amint a hírközlés nagy feltalálói, Bell, Edison, Puskás sok sikertelen kísérlet után is új utakat nyitottak meg a technikai fejlődés számára, úgy Lenin a történelem számos elfojtott mozgalma után is előre látta a forradalom biztos győzelmét és az egész földkerekség életét megváltoztató kedvező hatását.

Hazánk számára az 1917-es forradalom vívmányai a felszabadulással váltak elérhetővé, s történelmünknek azóta eltelt 32 éve több eredményt hozott, mint a korábbi évszázadok.

Ünnepi megnyitójának további részében a miniszterhelyettes a Magyar Népököztársaság és a Szovjetunió közötti postai, távközlési és ipari együttműködést ismertette és méltatta. Ennek során szólt a Magyar Posta újjaépítéséhez nyújtott segítségről, a postai és távközlési kapcsolatok biztosítását kétoldalú megállapodásokról, a nemzetközi szervezetekben kifejtett közös munkásságról, a műszaki tudományos együttműködésről, s az utóbbi években szovjet segítséggel megvalósult nagy létesítményekről, a solti rádióállom-

ásról és az úrtávközlési földi állomásról.

Ez utóbbi, szoros együttműködésben lebonyolított beruházásról szólt Valtér Ferencnek, a Posta Központi Beruházási Iroda vezetőjének előadása.

1973-ban született minisztertanácsi határozat nyomán kormányközi megállapodással kezdődött el a Magyar Posta számára a teljesen új szerű feladat megoldása. Az állomás helyének kijelölésében, a tervezésben és kivitelezésben azonban végig részt vettek a már jó néhány hasonló állomás létesítésének tapasztalataival rendelkező szovjet szakemberek. Együttműködési készségükre mi sem jellemzőbb, mint hogy az állomás terveit magyar szabványú anyagokra és építési technológiára kellett elkészíteniük, s a kivitelezési terveket még csak honosítani sem kellett. A tervszerű, fegyelmezett együttes munka legszebb bizonyítéka pedig az, hogy az előirányzott költségeknek körülbelül tíz százalékát sikerült megtakarítani, s a december végi átadáskor figyelemre méltóan — próbázemként ugyan, de kiváló minőséggel — a november 7-i moszkvai ünnepségek jelentős részét már az állomás közvetítette a magyar televízió nézőknek.

Talándörögdt már az együttműködés elért eredményeként könnyelhetjük el, dr. Villányi Ottóknak, a Postavezérgazgatóság főmunkatársának az előadása viszont arról a közös munkáról adott számot, amely már az úrtávközlés jövő lehető-

ségeit csillantja fel előttünk. Olyan kutatómunkáról van szó, amelyet egy, a miénkhez hasonló nagyságú ország, sem anyagi lehetőségeinél, sem szellemi kapacitásának természetszerű határainál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közreműködik, s az úrtávközlés számára legalább annál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közreműködik, s az úrtávközlés számára legalább annál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közreműködik, s az úrtávközlés számára legalább annál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közreműködik, s az úrtávközlés számára legalább annál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közreműködik, s az úrtávközlés számára legalább annál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közreműködik, s az úrtávközlés számára legalább annál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közreműködik, s az úrtávközlés számára legalább annál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közreműködik, s az úrtávközlés számára legalább annál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közreműködik, s az úrtávközlés számára legalább annál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közreműködik, s az úrtávközlés számára legalább annál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közreműködik, s az úrtávközlés számára legalább annál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közreműködik, s az úrtávközlés számára legalább annál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közreműködik, s az úrtávközlés számára legalább annál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közreműködik, s az úrtávközlés számára legalább annál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közreműködik, s az úrtávközlés számára legalább annál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közreműködik, s az úrtávközlés számára legalább annál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közreműködik, s az úrtávközlés számára legalább annál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közreműködik, s az úrtávközlés számára legalább annál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közreműködik, s az úrtávközlés számára legalább annál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közreműködik, s az úrtávközlés számára legalább annál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közreműködik, s az úrtávközlés számára legalább annál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közreműködik, s az úrtávközlés számára legalább annál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közreműködik, s az úrtávközlés számára legalább annál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közreműködik, s az úrtávközlés számára legalább annál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közreműködik, s az úrtávközlés számára legalább annál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közreműködik, s az úrtávközlés számára legalább annál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közreműködik, s az úrtávközlés számára legalább annál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közreműködik, s az úrtávközlés számára legalább annál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közreműködik, s az úrtávközlés számára legalább annál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közreműködik, s az úrtávközlés számára legalább annál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közreműködik, s az úrtávközlés számára legalább annál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közreműködik, s az úrtávközlés számára legalább annál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közreműködik, s az úrtávközlés számára legalább annál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közreműködik, s az úrtávközlés számára legalább annál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közreműködik, s az úrtávközlés számára legalább annál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közreműködik, s az úrtávközlés számára legalább annál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közreműködik, s az úrtávközlés számára legalább annál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közreműködik, s az úrtávközlés számára legalább annál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közreműködik, s az úrtávközlés számára legalább annál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közreműködik, s az úrtávközlés számára legalább annál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közreműködik, s az úrtávközlés számára legalább annál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közreműködik, s az úrtávközlés számára legalább annál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közreműködik, s az úrtávközlés számára legalább annál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közreműködik, s az úrtávközlés számára legalább annál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közreműködik, s az úrtávközlés számára legalább annál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közreműködik, s az úrtávközlés számára legalább annál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közreműködik, s az úrtávközlés számára legalább annál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közreműködik, s az úrtávközlés számára legalább annál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közreműködik, s az úrtávközlés számára legalább annál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közreműködik, s az úrtávközlés számára legalább annál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közreműködik, s az úrtávközlés számára legalább annál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közreműködik, s az úrtávközlés számára legalább annál fogva egymaga nem volna képes ellátni. Az interkomposz szervezet irányítja ezt a feladatot, igénybe véve a Szovjetunió által felbocsátott műholdakat. A tagországok közösen dolgoznak az egyes kutatási feladatokon, és térítésmentesen veszik igénybe ezek eredményeit. Hazánk is több téma kidolgozásában közrem

MIKECZ ZSIGMONDNÉ

Debrecenben él és dolgozik immár 25 esztendeje. Szakszervezeti bizalmi a Hajdú-Bihar megyei Távközlési Üzemben.

— *Úgy tudom, más hivatást választott eredetileg.*

— Így van. Övönő szerettem volna lenni, de valahogy nem sikerült.

— *Es így lett műszerész...*

— Annak külön sora van. A tízhónapos, bentlakásos általános műszerészképző tanfolyamot sikeresen elvégeztem. Aztán egy keveset dolgoztam még a Posta Központi Javítóüzemében, a Krisztina távbeszélő-központban. Hadd tegyem hozzá, annak idején ötven kezdők egy tanfolyamot Debrecenből, és csak harman maradtunk. Bizony, eléggé nehéz volt ott a tanulás. Többen nem bírták.

— *Elégedettek látszik...*

— Nem csalódtam a postában. Úgy érzem, megbecsülnek. Végeredményben a posta jutott ki lakáshoz is. Egy korszerű szövetkezetet kaptam.

A javítóműhely elég tágas. Mikecz Zsigmondné a hibás távbeszélő-készülékeket igyekszik ismét használhatóvá tenni.

— Változatos a munkánk. Most is olyan hat-nyolc típusú dolgozunk. Három megye tartozik hozzánk: Hajdú-Bihar, Szabolcs-Szatmár és Szolnok. Van munkánk bőven, csak győzzük.

— *A bizalmicsoporthoz?*

— Viszonylag nagy. Összesen 32 szakszervezeti tag tartozik hozzám. Mind fizikai dolgozó, segéd- és szakmunkás.

— *Úgy érzi, el tudja intézni ügyes-bajos dolgait?*

— Kérem, ez olyan dolog, hogy van, amit itt helyben intézünk, azonnal, előfordul viszont, hogy feljebb kell menni.

— *Mit szól a megnövekedett hatáskörhöz és jogokhoz?*

— Megvallom őszintén, eleinte kissé nehéznek tartottam. Hiszen egyetértésünkre van szükség a segélyezésnél, az üdültetésnél, a jutalmazásnál. Olykor nem egyezik a véleményünk a vezetővel. Ilyenkor aztán részletesen megvitattuk a kérdést. A döntés mindig egyértelmű. Mindketten vállaljuk a felelősséget.

— *A javítóműhely vezetője mennyiben segít gondjait?*

— Mindenben. Voltaképpen ő is a dolgozók érdekeit képviseli. Valamennyi gondot elmondok, arra mindenkor visszatér. Vagy úgy, hogy azonnal intézkedik, vagy pedig továbbítja a kérelmet. Egy bizonyos vélemény, kérdés, javaslat válasz nélkül nem marad. Ez, hogy úgy mondjam, becstelbeli ügy. Közös kötelesség. Na és még egy dolog: nagyon kevesem a nyári családi üdülési beutalót; több kellene.

Hallgassuk meg ezek után Mikecz Zsigmondné munkatársait, vezetőit.

— Akad vitánk, ez igaz — mondja Szabó Miklós, a javítóműhely vezetője. Am mindenkori egyetértés a véleményünk. Emberi, szakmai oldalról egyaránt megnezzük, mit lehet tennünk jutalmazásnál vagy béreelésnél. Az természetes, hogy a bizalmi jobban ismeri a munkatársakat. Az ő véleménye az első. És jól tudom, ha nézeteltérés adódik, Mikeczné mindig megbeszéli a szakszervezeti tagokkal. Nem egyéni állásfoglalással érkezik. Ezt pedig tisztelni kell.

— Jónak tartom a javítóműhely kollektíváját — fűzi hozzá véleményét Nagy Lajosné vszót-titkár. — Ebben igen nagy szerepe van a bizalmi-nak. Mutatja egyébként az elismerést, hogy Mikecz Zsigmondné Kiváló Dolgozó jelvényt és igazgatási dícsérletet is kapott.

— Összintén, becsületes embernek tartom a javítóműhely bizalmiját — vélekedik Horváth István iszt-titkár. — Ilyen nagy létszámú csoportban dolgozni meglehetősen nagy feladat. Jól szolgálja a szakszervezet és a posta ügyét egyaránt. Ami pedig a családi üdülőjegyeket illeti, megbeszéljük a testületben és az igazgatóságnál. Többet kell tennünk.

Ebben maradjunk. Reméljük, nem sokat kell várunk a kedvező, határozott válasza. Hiszen Mikecz Zsigmondné a közösség érdekében és javára szól.

Sütő Gyula

Tudósítás az elnökség üléséről

Szakszervezetünk elnöksége megtárgyalta a SZOT elnöksége által hozott 1974. évi káderhatározat végrehajtásának eddigi tapasztalatait, a postás szakszervezeti szervek ez irányú munkáját. Mind az erről szóló frásos jelentés, mind a vitában részt vevők megállapították, hogy a határozatban foglaltak megvalósítását a szakszervezeti munka egészével együtt a fejlődés jellemzi. Az alapszervezeti tisztviselők többsége felkészülten, felelősségteljesen képviseli a tagság álláspontját. Politikai bátorság mutatkozik meg a dolgozók ügye mellett kiállásban. A kádermunkában eredmények mutatkoznak a hármas követelmény következtetésére, a kádermunka demokratizmusának és nyíltságának fejlesztésében. Összehangoltabb lett a mozgalmi és gazdasági munkaterületek káderutánpótlása.

Különös hangsúlyt kapott a hozzászólásokban az alapszervezetek kádermunkájának továbbfejlesztése. Az elnökség megállapította, hogy tovább kell javítani a tisztviselők között a munkások arányát. A természetes cserélődések-nél, kooptálásoknál ügyelni kell arra, hogy a választott testületek összetétele, ezen belül a nők, a fiatalok aránya továbbra is megfelelő legyen.

Az elnökség felhívta a figyelmet arra, hogy a kádermunkáról szóló határozatok végrehajtását a szakszervezeti szervek az eddigiekkel fokozottabban segítsék és ellenőrizzék.

Az elnökségi ülés napirendjén szerepelt még a Soproni Postagazdálkodási Munkavédelmi Helyzetéről szóló beszámoló, a szakszervezetünk 1977. évi tevékenységéről adott jelentés és az 1978. évi nemzetközi delegációcsere terve. Az előterjesztéseket az elnökség elfogadta.

Rend, tisztaság

A postás vendégszobák egyike Budapesten, a Szt. István körút 10. szám alatt működik. A fenti cím sokunknak ismerős, és nem véletlenül! — Évente több mint 7000 postai dolgozó és családtag tölt el rövidebb-hosszabb időt a vendégszobák falai között.

Jelenleg 14 szoba, 40 férőhellyel áll az igénybevevők rendelkezésére — mondja Zsolt Irén, a postás vendégszobák gondnoka. — Jelenlegi rendeltetésüknek 1967 óta szolgálnak a szállások, annak előtte itt postás női otthon működött. (Munkásszállásként, otthon jelleggel, ami azt jelenti, hogy lehetőség van mosásra, főzésre stb., néhány szoba még ma is üzemel. Ezt a munkásszállást azonban 1978 végével megszüntették, ugyanis a jövő év decemberére várható, hogy átadják a 100-as posta mellett, több száz férőhelyes postás szállót.)

Ottjártamkor a délutáni ügyeletes portási teendőket Horváth Magda látta el. — Már csaknem tíz esztendeje dolgozik a postán. — Egyike a legpontosabb munkavégzőknek — vélekedik Horváth Magda munkatársáról a gondnok. — Természetesen, ugyanezt elmondhatom kicsi, de lelkesen dolgozó kollektívánk minden egyes tagjáról.

Miközben beszélgetünk, Horváth Magda asztalán megszólal a telefon. A membránon keresztül mi is halljuk, amint egy postás anyuka riadt hangon telefonál. Szegede indulnak, de elkéstek. Itt maradtak Budapesten szállás nélkül.

kül, két gyerekkel. Szerencsére, tudnak segíteni, ma éjszaka van még szabad hely a postás vendégszobákban.

— Általában teit házzal dolgozunk — mondja beszélgetésünk folytatásaként a gondnok. Sajnos, néha előfordul, hogy az előre lefoglalt ágyat a kért napon nem veszik igénybe. Ilyen esetekre az a kérés, idejében mondják le a szállást, hogy esetleg mást ne kelljen elutasítanunk.

Patkós István Pécsről, három napra jött fel családjával együtt Budapestre.

— Nagyon meg vagyok elégedve a vendégszobával, tiszta, és ami a legjobban esett, igen barátságosan fogadtak bennünket — mondja.

— Mivel rokonságunk nincs Budapesten — kapcsolódik a beszélgetésünkhöz Patkósné —, ezért az éjszakai szállást postás vendégszoba nélkül nem tudtuk volna megoldani.

Kár, hogy a múzeumok zárva voltak. Azonban kárpótol bennünket fiunk örömtől kipirult arca, hisz neki is felejtethetetlen élményt jelentett a Vidám Park és az Állatkert a sok-sok látásával.

Tóth Tiborné Martfűről, romániai postás szaktársakkal érkezett Budapestre. Már hosszú évek óta rendszeresen itt töltönek el pár napot minden nyáron. Itt-tartózkodásukat — a sok érdekességen és nevezetességen kívül — gazdag színházi programmal is tartkítják.

Hárman, fiatal műszaki postások: Harpáti Győző, Tihanyi István és Keller József Szegedről jöttek továbbképző tanfolyamra. Egy-egy jó tv-műsor miatt, amelyet a vendégszobák közös társalgójában tudnak megnézni, még a neonfényes budapesti sétákat is lemondják.

Dicséri a szállást a répceláki postásasszonyka, Fenyvesi Lászlóné is. A jövőben is, ha eljön kirándulni Budapestre, itt tölti az éjszakákat a postás vendégszobákban, mert nagyon tetszett neki a „patika tisztaság” rend.

Igen, a rend! — sóhajt fel a gondnok. — Igyekezzünk mindent elkövetni, hogy a vendégek jól érezzék magukat nálunk a kiküldetésük ideje alatt. Előfordul nagy néha, hogy egy-egy szaktársat figyelmeztetni kell... Pedig a rendezettség a műveltségi színvonal mértékességéért is használjuk, s ennek közönségeiben — még ha alkalomszerűek is — fokozott jelentősége van. Nem is beszélve arról, hogy kirakatban is vagyunk, mivel a cserélődítés keretében Budapestben tartózkodó külföldi postások egy részét is itt szoktuk elhelyezni.

Kiküldetési utasítással érkezők számára a szállás díjtalan. De a kiküldetési utasítás nélkül is az igénybevevők a használatért csak eszméletösszeget fizetnek. A vendégszobai szolgáltatást tehát szociális juttatásnak tekintjük.

Övjük ezeket az értékeinket!

Ábel Péter

Pusztai Mihály

A Nagy Október eszméiért harcolt

Beszélgetés Suszt Dezső veteránnal

Minden évben elindulnak Budapestre az 1919-es Postás Vörös Zászlóalj veteránjai, hogy a kegyelet és a megemlékezés virágait elhelyezzék a Miskolc környéki harcokban elesett bajtársak emlékműveinél. Számunkra Onga, Gesztely és Felsőszolca a harcok emlékhelyei.

Ezen az ünnepi megemlékezésen évről évre megjelenik egy szikár, ősz hajú veterán: Suszt Dezső, azok egyike, aki sebesüléséig harcolt e helyen.

Rákospalotán született, 78 évvel ezelőtt szegény, nyolcgyermekes váltókezelő családjában. Amikor elvégezte a négy polgári, 1913-ban, a posta szolgálatába került, posta- és táviránövendékként a Budapest 3-asához. Fél évig fizetés nélkül; majd fél évig 15 korona fizetéssel.

Hatvan éve, 1917-ben kapcsolódott be a munkásmozgá-lomba. A későbbi postanép-biztos, Robicek Pál által kezdeményezett kommunista szervezkedésben vett részt.

nem tudtam, így alkalmi kerti munkásként dolgoztam. Hazaérkezésem után felvettem a kapcsolatot az elvtársakkal és velük tevékenykedtem.

A felszabadulás után, 1945. november 21-én visszavettem a posta szolgálatába, a Budapest 112-eshez postaelenőrranggal. 1947-ben kineveztek postafőellenőrnek, majd 1947. november 20-án nyugdíjaztak.

Ezután a párt parasztnalra állított és politikai megbízatásom az országban az öntözéses gazdálkodás alapjainak lerakása volt. 1949. márciusában megbízottak a Duna-Tisza közti Öntöző Vállalat vezetésével. Ezután még sok helyen végeztem szakmai és politikai vezetői teendőket, mígnem teljes nyugdíjra lettem.

Mozgalmi munkám elismeréséül a Tanácsköztársasági Emlékem és a Felszabadulási Jubileumi Emlékem kitüntetések kaptam.

A felszabadulás után — úgy éreztem — végre elér-

A megalakult postás direktórium tagjaként, a postások kommunista irányú szervezésében és a Postás Vörös Ezred megalakításában tevékenykedtem. Mint postás-vőroksóna, a Tanácsköztársaság harcai alatt részt vett Miskolc visszafoglalásában. A második miskolci csatában Felsőszolcán megsebesült.

Felgyógyulása után újra a frontra ment és mint az 53. vörös vadászrezdred postás századának politikai megbízottja, fegyverrel harcolt a Tiszántúlon, Törökszentmiklóson és Szolnok környékén.

A proletárdiktatúra bukása után, 1919. augusztus 3-án Abonyban a románok fogságába került.

Kommunista magatartása miatt a postánál fegyelmi eljárást indítottak ellene. Kinevezését visszavonták és a postai szolgálatból elbocsátották. A fegyelmi határozatot áttették a rendőrségre. — Amikor megkaptam a rendőrség idézését — emlékezik Suszt Dezső —, tudtam, mi vár rám. Internálás, vagy több évi börtön. A barátaim is figyelmeztettek erre. Támogatásukkal előbb Csehszlovákiába szöktem, onnan tovább Németország, Hollandia, Dánia, Franciaország és Svájc következett. Négy évet töltöttem, külföldön. Dolgoztam a mezőgazdaságban, főleg kertészetekben. Így ismertem meg a holland és dán kertészetet, a tulipántermesztést és az öntözési rendszert. Ennek sok hasznát vettem a későbbiekben.

1923. karácsonyán tértem haza. A csomagomban el volt rejtve Marx Károly: A tőke magyar nyelvű könyvének Bécsben megjelent öt példány. Ebből négyet a pártnak adtam át, az ötödiket azóta is magamnál őrzöm. Igen sok értelmiségi embernek adtam oda olvasásra.

Amikor hazakerültem, hosszabb ideig rendőri felügyelet alatt álltam. A távollétem alatt hozott bírósági ítélet — kétévi börtönbüntetés — időközben hatályát veszítette a kiadott amnesztia-rendelet következtében.

Mivel a rendőrségen mint kommunistát tartottak nyilván, állandó zaklatásnak voltam kitéve. Elhelyezkedni

kezett az az idő, amiért évtizedekig harcoltunk nehéz körülmények között. Erőmet nem kímélve dolgoztam azért, hogy az új társadalom mielőbb kibontakozhassék, s úgy érzem, ez a fáradozás nem volt hiábavaló.

Arra a kérdésre, hogy postáséletéből milyen különös eseményre emlékszik vissza, Suszt Dezső két esetet említ:

— Még gyermekfővel kerültem a postához. Hármannal voltunk növendékek a Budapest 3-asban. A főnök úr megoarancsolta, hogy a hivatalban „urasan” öltözzünk és viselkedjünk. Történt, hogy az egyik növendéktársam, akinek az édesapja egy másik hivatalnál volt levélhordó, meghívott bennünket valami családi esemény megünneplésére egy budai kis-kocsmába. Ezt a főnök úr megtudta és kihallgatásra rendelt háromunkat. Szigorú dorgálást kaptunk, hogy nyilvános helyen egy asztalnál ültünk postaszolgálat egyenruhában levő egyénként, még ha az egyikünk édesapja is volt Szigorú büntetést helyezett kilátásba ezért.

— Nem véletlen, hogy az altisztek egyesületét sikerült az öszirozás forradalom után forradalmasítani. A másik eset, útbán a forradalom felé történt:

— A Magyarországi Kommunista pártjának megalakulásával Kun Béla elvtársnak bejelentettük, hogy csatlakozunk a párthoz. Hogy a különböző csoportok munkáját egységre hozzuk és a mozgalmunk nagyobb lendületet adjunk, a csoportok tagjait 1919. január 18-án összehívtuk a Gólyavárba, értekezletre, és ott vezetőséget választottunk.

A lefolyt értekezletről a Vörös Újság 1919. január 23-i számában tudósítás jelent meg. Az újságban a nevemet elírta. Suszt Dezső helyett Luszt Dezsőnek. Ennek az elírásnak a későbbiek folyamán hasznát vettem, mert mint nyilvántartott kommunistát, a csendőrség feketekönyvében e néven kerestek, én pedig igyekeztem a nevemet még jobban megváltoztatni, hol Sucht-nak, hol pedig Susch-nak írtam.

Ugróczy Mihály

Ki látott engem?

November 22-én ünnepljük Ady Endre születésének 100. évfordulóját. Egy ország emlékezik arra a költőre, aki joggal hirdette, hogy ifjú szívekben fog élni. Bár az idő klasszikussá emelte, mégsem vált unt kötelező iskolai olvasmánnyá; stílusának újszerűsége, mondanivalójának elgondolkoztató varázsa ma is elevenen hat. Túlélte meg nem értőit, kicsinyes ellenségeit, mint ahogy Petőfi, a másik nagy költő forradalmár.

A könyvkiadásnak egyszerű a dolga. A művek önmagukért beszélnek, csak ki kell adni őket. Nagyobb és szinte megoldhatatlan az akadály, amikor a költőörösián szeme-mélyesen, illetve színész megszembélyesítésében kell megjelennie. Annak idején, a harmincas évek derekán bemutatott Debrecenben Nagy Dániel erdélyi író Ady-szindarabját, de a kísérlet elsígettelt maradt. Míg Petőfi garabonciás figurája meg-megjelent a színpadon, a mozivászon, addig Adyhoz —

nyilván a történelmi közelség, a még élő kortársak miatt — nem nyúlt sem a színház, sem a film.

Hubay Miklósé, a forgatókönyvíró és Révész György rendezőé az érdem, hogy e nagy feladatra vállalkoztak. Igaz: a legnagyobb buktatókat elkerülték. A *Ki látott engem?* története során ugyanis Ady Endre maga, személyes testi valójában nem jelenik meg. A váradi születésű Hubay joggal nyilatkozta, hogy hiteliennek találna még a legnagyobb színész alakításában is megjelenítését, mesterkéltnek szájába adandó saját írói szövegeit. Eppen ezért azt a megoldást választotta, hogy az első képekben Ferenczy Bénit, a szobrászt látjuk csak, amint a szanatóriumban a poéta halotti maszkját készíti, és innen ível vissza a cselekménysor az irodalmat érlelő, harcok városra, Nagyváradra, ahol megszületett a *Holnap*, rangot és helyet követelt az új költészet, az új gondolat.

A film irodalmi forgatókönyve a Kortárs márciusi számában jelent meg, előzetesen felvillanva a film vizuóját az olvasói képzelet moziában. Már ebből felmérhető volt, hogy Hubay a milliót óhajtja felidézni, azt az érlelő közeget, amely befogadta Adyt és magáévá tette verseinek, cikkeinek igazságát, lángoló hitét. Felsőrakoznak a történetben azok, akik elutasítják a költőt és azok, akik lobogóul emelik. A *Ki látott engem?* formabrávúja az, hogy követni tudja az alkotói nagyságot a vizuáltrögzésből, azt a hatást, amelyet a művek például az egyik hős, a parasztlélegény Pallai Imre forradalmasodásában kiváltottak, ahogy a gondolat cselekvő erővé vált.

Látványlag üres a *Ki látott engem?* színpada, mégis minduntalan ott van Ady. Szinte minden mondatban, minden cselekedetben. Az őhozza való viszony jelzi, ki áll a múlt, ki a jövő mellett. Verseik muzsikálnak fel. Ady-versek, Ady-tájak jelennek meg, felidézve egy korszakot, az irodalom forradalmát, amely belenőtt az érlelő időbe.

Szép, alázatos megemlékezés Révész György filmje, amely ismét jelzi a rendező irodalmi kötődését, vonzódását.

PORTRÉ A TYERESKOVA BRIGÁDRÓL

Tizenegyen vannak, de lehetetlen egy beszélgetés erejéig egyszerre összehozni a kis társaságot. Nem azért, mert hiányzik belőlük a közösségi szellem, hanem azért, mert folyamatos munkájuk megköveteli, hogy közülük egyszerre legalább négyen-ötven szolgálatban legyenek.

És a többiek? ... Szabadoson vannak, vagy éppen éjszakások lesznek, s mivel

Szalonnasütéseken való részvétel mellett több tucat városban és kirándulóhelyen megfordultak együtt, s olyankor mindig a táj jellegzetességére utaló ajándékkal kedveskedtek munkahelyi kötelezettsége miatt otthon maradt társuknak.

Munkahelyük Szolnok autómata távbeszélőközpontja. Napi nyolc órán át rojnak itt

Gyulai Lajosné, Szekeres Attiláné, Tóth Jánosné, Gyarmati Jánosné

távol laknak a munkahelytől, képtelenek rá, hogy bejőjenek erre a másfél-két órási beszélgetésre. Nekik pihenniük kell, vagy otthon végezniük háztartási teendőiket. De őket is képviseli jelenlévő négy társuk: Tóth Jánosné brigádvezető, Gyarmati Jánosné naplóvezető, valamint Gyulai Lajosné és Szekeres Attiláné, akik a brigád legrégibb tagjai, s így a legilletékesebbek is, hogy számot adjanak a közösség csaknem egy évtizedes múltjáról, s néhány szóval vázolják a jövőben valóra váltatandó elképzeléseket.

Lehetetlennek lenne felsorolni az eltelt idők folyamán végzett társadalmi munkájukat, hiszen a kisebb-magyobb munkahelyi javításoktól a bölcsőde és a szociális otthon támogatásáig minden befér önként vállalt kötelezettségükbe. Mindenre telik idejük, pedig valamennyiüket saját családjuk várja haza apró hétköznapi gondjaival.

A közös színház-, mozi látogatás és szórakozás kivül a természetet is kedvelik.

a kilométereket a menyegzőig érő gépsorok között, minden idegszálukkal az ezerszámra menő áramkörökre figyelve, hiszen mindig akad hibalehetőség, főleg, ha olyan „öreg” gépek üzemben tartásáról van szó, mint amilyenek a brigádvezető rendelkezik. De a brigád tagjai az eltelt évtizedek során alaposan kiismerték a híváskeresők, regisztrálók, választók oly rejtélyesnek tűnő világát. Felismerték az üzemidőkiesés gazdasági következményeit, ezért szocialista szerződést kötöttek a hálózatos osztály egyik vonalzavar-elhárító brigádjával; közösen ellenőrzik a bejelentett hibákat, együtt vizsgálják az összeköttetéseket. Így jelentős mértékben sikerült csökkenteni a kiesett üzemidőt.

Sokat beszélgettünk terveikről, a közeljövőben megvalósuló vállalkásokról, amelyek teljesítéséhez jó kollektíva szükséges. Legálább olyan, mint amilyet a Tyeresskova brigád 11 tagja alkot.

Farkas János

Ünnepségsorozat a Budapesti Postaigazgatóságon

Az ünnepre készülődést már az év elején elkezdte a Budapesti Postaigazgatóság: a csepeli munkások országos felhívására csatlakozva, a szakszervezet elnöksége és a vezérigazgatóság meghirdette munkaversenyben sorra születtek a hivatalokban az egyéni és kollektív felajánlások. Részbe volt ennek többek között a szocialista brigádok közti elméleti vetélkedő, melyben — mint arról lapunkban már részletesen is beszámoltunk — Budapest 78 postahivatal csapata III. helyezést ért el az országos döntőben.

A politikai és társadalmi szervezetek jó propagandájának köszönhető az ünnepségsorozat befejező részének lelkes fogadtatása. Az igazgatóság szakszervezeti tanácsa ugyanis körlevélben arra kérte szeptember végén a hivatalok KISZ-szervezeit és szakszervezeti bizottságait, hogy minél nagyobb számban mozgósítsák tagjaikat az Edzett Ifjúság és Forradalom Edzett Ifjúság a Forradalomért elnevezésű bővített programjának sikeréért. Azzal a nem titkolt céllal, hogy azokat a fiatal postásokat is bevonják a felajánlásokba, akik ezekből eddig valamilyen okból kimaradtak.

Nem sokkal később kérték

meg a gazdasági, politikai és társadalmi vezetők az igazgatóság épületében dolgozó KISZ-eseket, hogy mar most kezdjék el szépíteni, az évfordulóhoz méltóan dekorálni a szobák, folyosók falait. E vállalkozást a KISZ-szervezet azzal módosította, hogy október 27-én a Kossuth Kiadó új kötetének árusításával egybekötött kamara plakátkiállítás nyitott. A Szovjetunió hat évtizedes gazdasági, politikai, tudományos kulturális életének fejlődését szemléltető plakátokkal, fényképekkel telt vitrineket igen jól kiegészítette az a két tárló is, melyekben az igazgatóság dolgozóinak a Szovjetunióból hozott népművészeti és egyéb jellegzetes tárgyait gyűjtötték össze a kiállítás időtartama.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 60. évfordulójára rendezett ünnepély tehát egy gondosan előkészített, valóban tömegeket mozgósító felajánlássorozat záróakordja volt november 4-én. A Váci utcai székház virágokkal borított, izlésesen dekorált kultúrtermében a bensőséges légkört Ecsetes József párttitkár ünnepi megemlékezése után a méltán jutalmazott öröme is emelte. A társadalmi szervek vezetői jelvényt és oklevelet

nyújtottak át azoknak a kiemelkedő társadalmi munkát végző aktivistáknak, akik az év folyamán bármely politikai vagy tömegszervezet tevékenységében példamutatóan részt vállaltak.

Ezután került sor a sportnapokon legjobb teljesítményt elérték nevének felolvasására, s a jutalomosztásra. Az októberben négy fordulóban, hétféle sportágban egymással vetélkedő 550 fiatal bebizonyította, hogy minden nevelő és politikai tevékenység annyit ér, amennyi belőle a gyakorlatban megvalósul. De az Edzett Ifjúság a Forradalomért ünnepi kampány tartalommal megtöltését az idősebb generáció is segítette, hiszen elől látták el a sportnapokon mérkőző ifjabb kollektívák gazdasági feladatainak egy részét. Szintén példamutatóan járt elől ezen kívül a mozgósításban, a részvételben egyaránt szerénykedő nem egy munkahelyi vezető is.

A mindinkább felforrósodott hangulatú ünnepélyen szinte lelkesedéssel tapsoltak egymásnak, osztoztak a sikerben az egyéni és csapatversenyek első helyezettjei, a Kézműipari Ktsz egyéni formatervezett, virágcsokorral és a 60. évforduló

emblémjával díszített gyönyörű vázáinak tulajdonosai. Az értékes ajándékokat átvevő, mind a 246 fiatal nevével, helyszíne miatt, sajnos, nem áll módunkban felsorolni. Önmagáért beszél maga a díj, a vele járó oklevél, az ünnepségen megjelenő gazdasági, politikai és társadalmi vezetők gratulációja, legfőképp pedig az eredményes részvétel, a kiemelkedő egyéni és kollektív teljesítmény.

A csapatversenyek első három helyezettjének neve azonban nem maradhat el (jutalmuk egy-egy rezasztal, melynek árát a második helyezést elért kollektíva saját pénzéből egészítette ki, s egy automata diavetítő volt). 327 ponttal első lett a Budapesti Hírlapterjesztő Üzem, 154-gyel második az igazgatósági törzs. A mögötte mindössze két pont különbséggel végzett Budapest 114 postahivatal harmadik helye pedig azért érdemel külön dicséretet, mert létszáma csupán 410, mégis az 5. helyre szorította a csaknem 1000 fős 70-es hivatalt.

Ugyancsak meg kell említeni a sportnapok elkészítéséért, szervezéséért, lebonyolításáért egyaránt semmi áldozatot nem sajnáló politikai munkatársat: Madaras Györgyöt; az iszt. sportbizottságának fáradhatatlan tagját: Holecz Sándort; Németh László sportfelőst, valamint a nehezebből szintén mindig részt vállaló két agilis, fiatal vezetőt: Bulla Sándor üzemvezetőt, és Csintalan László szob-titkár.

S. Zs.

Nem név, csak szolgálat

A Posta-vezérigazgatóság a közelmúltban levelet kapott Bognár Edit telefonelőfizetőtől. Ebben elmondja, hogy lakásának felét elöntötte a szennyvíz, kétségbeesésében éjjel 11 óra körül a 170-170-es tudakozóhoz fordult segítségért. A jelentkező postai dolgozó megnyugtatta, udvarias, emberséges volt, megadta azt a telefonszámot, amelynek hívása után a hibát hamarosan elhárították. S amikor megkezdte a tudakozó szolgálatot teljesítő nevét, így válaszolt: „ő nem név, csak szolgálat...” Bognár Edit azt kérte a Posta-vezérigazgatóságtól, részesítse dicséretben ismeretlen munkatársát, s egyben kifejezte a Magyar Posta munkája iránti nagyrabecsülését.

A Távbeszélő Tudakozó és Névsorszerkesztő Hivatalban, a Petőfi Sándor utcai gyönyörű, modern postapalotában, Újfalusi Józsefné, a tudakozó osztály vezetője — egyben a hivatal párttitkára — a postai precizitást bizonyítva, egy pillanat alatt megmondta a szolgálati könyvből, hogy a nevezett nap éjszakáján Szabó Andrásné — Zsuzsika — teljesített szolgálatot a 170-170-es telefonszámon.

A hivatal jó dolgozóit közzétartjuk számon Szabó Andrásné, aki csoportvezető-helyettes. 1974. januárjától dolgozik a tudakozóban. Esti tagozaton végezte el a gimnáziumot, az elmúlt évben tett sikeres érettségit, idén pedig postai szakvizsgát. Eredményes tanulását új besorolást kapott, továbbá pénzjutalmat és NDK-beli jutalmat. Miután alberletben él férjével (fiatal házasság), lakásszerzésükhöz a postától 120 ezer forint kölcsönt kapott. Zsuzsika jelenleg is képzé magát, németből

már megvan a postai nyelvvizsgálja, s készül a középfokú államvizsgára. Fegyelmzett, jó postás, akire mindig számítani lehet — mondta az osztályvezető. Hétórás szolgálatát alatt átlagban 350-400 telefonhívást fogad. Előzékenyen, udvariasan szolgálja ki a telefonelőfizetőket.

Az osztályvezető megmutatja az ellenőrzési naplót, amelyből idézem az egyik bejegyzést: „Szabó Andrásné, a 16-os, közületi munkahelyen a hívásokat rögtön veszi, kezelése szabályos, udvarias. Nyugodtan kezel, válasza pontos, szünetelt (óránként 10 perc szünetet illeti meg itt a dolgozókat) pontosan betartja. Megdicsérem: Farkasinszky Simonné ellenőr.”

Örvendek dolog, hogy egyre több köszönő levél érkezik a hivatalhoz. Ez azt bizonyítja, hogy az új mikrofilmes technikát a dolgozók elsajátították. A réginél sokkal könnyebb lett a munkájuk, és összehasonlíthatatlanul jobb a munkakörülményeik — tájékoztató Újfalusi Józsefné. — Mindezeket figyelembe véve, az új dolgozók is egyre jobban kötődnek a munkához.

Megtudom tőle, hogy az osztálytól hét brigád áll versenyben, tett vállalkást a Nagy Októberi tiszteletére. Az itt dolgozók kétharmada 30 éven aluli. A brigádok eredményes munkáját megbecsülve, a hivatal párt-, társadalmi és szakszervezetei tíznapos szovjet utat szervezett októ-

berben Moszkva—Leningrád—Tallinn útvonalra a fiataloknak. A jelentkezőknek meglepetés volt, hogy az út — a hivatal — érdem szerint — anyagiakkal is hozzájárult. Szabó Andrásné, Zsuzsika, akit most dicséret ért, a jelentkezők között volt, s útjához 2000 forintot hozzájárulást kapott. Ez is a jó munka elismerése.

Szereti a munkáját? — kérdezem Zsuzsikát.

Igen. Nagyon érdekes, nem lehet megenni. Változó a munkahely is. Nappali munkában közületi, egyéni, szám és utca szerinti, valamint különleges tudakozó szolgálatban vagyok. Háromnaponként éjszakai munkában este 8-tól reggel 7-ig dolgozom. Bognár Edit köszönő levele örömet szerzett, őszintén szólva csak halványan emlékszem az esetre. Rengeteg a hívás. Mind egyik újat hoz. Minden ember más kéréssel jelentkezik. A hang mindent elárul. Sok az ideges fél, különösen a reggeli ébresztéskor álmosak, barátságatlanok az emberek. Mi, tudakozósok, igyekszünk mindenkin segíteni.

Mi volt a mai nap eseménye?

Brigádggyűlést tartottunk. Számba vettük munkánkat, vállalkásainkat, azok teljesítését és a pótvállalások állását. Jó munkával szeretnénk bizonyítani a jubileumi versenyben. Nagyon jól érzem magamat a Puskás brigádban, amely összetartó, jó közösség.

Bokros Erzsébet

HÍREK

— A Debreceni Postaigazgatóság Szakszervezeti Tanácsának kezdeményezésére a kisvárdai járási szakszervezeti bizottság október második felében jól sikerült nyugdíjas-találkozót rendezett. A körülmektől szerencsésen találkozón a járás 39 községéből 24 nyugdíjas vett részt.

A résztvevőket Rozinka János jász-titkár üdvözölte. A posta időszerű feladatairól szóló tájékoztatás, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 60. évfordulójáról való megemlékezés és rövid kulturális műsor után a szakszervezeti bizottság vendégül látta nyugdíjasait.

★

— Budapest 70 postahivatal tizenegy fiatal dolgozója adott nevet újszülött gyermekének a közösség nyílvanossága előtt. A postás óvodások köszöntője és a VIII. kerületi tanács anyakönyvvezetőjének ünnepi szavai után Nagy Jánosné szakszervezeti bizottsági titkár taktaréketkönyvvel ajándékozta meg az új állampolgárokat. A Újszásos Lajosné gyermekvers-szavaltával végződő meghitt ünnepség hangulatát híven kifejezte a termet díszítő felirat: „Itt nevet ad nekded a közösség ma, és befogad féltő melegébe.”

Kedves Postás Dolgozó!

Üdülésemkor történt

Öszintén megmondom, nem idéző elő nálam komolyabb örömet, ha a sajátban olyasmit dicsérnek meg, ami magától értetődő munkakörü-kötelesség. Inkább az a baj, hogy olykor a feladatok pontos teljesítése tűnik fel. Úgy érzem, az alábbi eset nem tartozik pusztán csak a kötelesség teljesítésének fogalomkörébe.

Szeptember 13-án az utolsó előtti napot töltöttük a balatonalmádi üdülőben, s a társalgóban beszélgetve, olvasgatva egyszer csak arra letünk figyelmesek, hogy egy idősebb szaktársnő bőrnóddal jelenik meg, s a vezetőt keresi. Az ott levő üdülővezető, Deák József kérdésére közli, üdülni jött, beutalója van.

Erre a kijelentésre először a vezető lepődött meg, s ezt ki is fejezte, mondván: hogy kedden nincs turnusváltás, és szeretné látni a beutalót. E nyilatkozat viszont az üdülni vágyót lepte meg, s kivéve a beutalót, maga is meggyőződött róla, hogy igazat mondott az üdülő vezetője. A beutaló nem szeptember 13-

tól, hanem 15-től szól. Döbbenetes csend lett. Deák kis időt várva, közölte, megpróbál valamit tenni. Akik a jelenet tanúi voltunk, fogadták mertünk volna kötni, hogy Deák József, ahogyan rövid, de igen kellemes üdülésünk alatt megismertük, talán megoldást. Talált is. Nem kellett a váratlan vendégnek — aki megállapításunk szerint, nem sokat üdülni telt még hosszúnak tűnő szolgálati ideje alatt, hiszen még azt sem tudta, hogy kedden nemigen van turnusváltás — hazautaznia 13-án azért, hogy 15-re, amikor beutalója szól, ismét visszautazzon Balatonalmádiba.

Ennyi a történet. Egy gondolat azonban kívánczok hozzá: bizonyosak voltunk benne, hogy az üdülő vezetője senkit sem rövidített meg azzal, hogy egy megévedt szaktársnőnek rosszul induló üdülését úgy tette helyes vágánnyra, hogy azon elindulva, kellemesen töltötte a farszto munka után azt a két hetet, amelyet sok munkatársunkkal együtt ő is megérdemelt.

Nagy Lajos

70 év postai szolgálat

jékoztatást, nem is gondolja, hogy tárlatvezetője a 88. évét tölti.

A múzeumi szolgálat nagy szakmaismeret és jártasság igényel. Más érdekli a kisdíjakot, más a bélyegek világában jártas filatelistát, megint más azt, aki csak gyönyörködik a kiadványokban, de nem gyűjt bélyeget. Irma néni kedvencei a legkisebbek. Gyakran mond nekik mesét a bélyegek mellé. Nemrég egy kisfiú a fecskébe-lyeget kereste. 200 ezer bélyeg között ilyesmit megtalálni? De a kisfiú erősködött: van ilyen, a fehérhajú néni mesélt róla. Irma néni elővette feljegyzéseit, s a mese alapján újból megmutatta a keresett bélyeget.

Nácsa Irma postai pályáját 1908-ban kezdte hivatali kiségitőként a tiszavasvári postamesterségnél. Postakiadó vizsgát tett, s úgy dolgozott 1915-ig. Előbb Székelyhídra, majd Budapestre került a Budapesti Táviró és Távbeszélő Igazgatóságához. 1949-ben helyezték a Helyközi Távbeszélő Igazgatóságához, s onnan ment nyugdíjba 1951-ben.

Nyugdíjazása után sem tudott megválni a postától. Idősebb időkbe bejárta dolgozni a Postamúzeumba, s jelenleg mint teremőr a Bélyegmúzeumban teljesít szolgálatot. Kíváncsunk neki jó egészséget, hogy továbbra is örömet lehessen hivatals foglalatosságában.

Sipos Józsefné

Hogyan jelenünk meg a közönség előtt? Milyenek a postahivatalok, a postások?

Naponta hányszor találkozunk a posta a közönséggel? Megszámlálhatatlan alkalommal. Ki tudná ugyanis megmondani, hány ember fordul meg a postahivatalokban, hányan adnak fel küldeményt a közterületeken felszerelt levélszekrények útján, hányan találkoznak utcán, lakásuk ajtajában a kézbesítővel, hány telefonáló veszi igénybe az utcai nyilvános állomásokat, avagy hány lakásba csönget be a telefonszerelő, vagy a karbantartó. S vajon e találkozások alkalmával milyen kép fogadja a posta szolgáltatásait igénybe vevőket, magyarul: milyen a postahivatalok rendje, tisztasága, milyen a postás dolgozók megjelenése? Erre a kérdésre igyekeztünk választ kapni, egyúttal azt is megvizsgálva, szívükön viselik-e a postás dolgozók a kultúrát külsőt, az illő rendet, s miképpen tudnak e kívánalmaknak eleget tenni.

Ez utóbbi gondolat firtatásával némiképp választ szeretnénk adni egy vidéki kishivatal vezetőjének, aki a szerkesztőségnek küldött levelében arra panaszkodott, hogy hiába kérte a takarítási átalány felmérését az igazgatóságtól. Növelték ugyan, de oly csekély mértékben, hogy ezzel gondjait egyáltalán nem enyhítették. Erre még visszatérünk.

Legalább úgy vigyázzunk a rendre, ahogy a közönségtől elvárjuk!

Amíg csak ügyfélként volt dolgom a postahivattal (mint átutalási betétkönyv tulajdonosának, havonta egyszer), ha csak tehettem, a Déli pályaudvarra mentem, mert ott még a néhány perces sorbanállás is kellemes, olyan barátságos, szép a környezet. Ugyanez nem tapasztalható több régi, kisebb-nagyobb postahivatalban, főként csúsforgalom idején. (Persze az objektív körülményekről sem szabad megfeledkezni.) Más szemmel nézelődik az újságíró, amikor csak olyan céllal járja a hivatalokat, hogy szemügyre vegye, milyen a rend. A Szabadság-hegy egyetlen hivatala a Költő utcai 121-es. Egy ismerősöm azt mondta, mindig ragyog a tisztaságtól. Meggyőződtem róla. Bérés Lászlóné vezető (összesen ketten vannak) vállalta a rendtartást, havi 280 forintért. Úgy mondja, jól jön a fizetés mellé ez a kis pénz. Reggel, nyitás előtt kitakarít, s ha szükséges, napközben is felsöpri a fekete-fehér mozaik padozatot. Télen sűrűbben, de akkor a pénz is több, 380 forint.

A Krisztina körúti 114-es hivatalban kora délelőtti jártam. A hajnali seprű nyomai még nem tűntek el. De hogy a szemmel látható rendet milyen nehézségek árán tartják fenn, azt a látogató nem tudhatja. Varga Jánosné vezető és Varjasi Rezsőné gazdasz az azonban, elmondja, mennyi nehézséggel küszködnek.

Az engedélyezett takarító létszám 6, van 3 nyolcórásuk és 2 négyórásuk. Két nyolcórásuk a közelmúltban lépett ki — Pátyról jártak dolgozni —, azt mondták, közsegükben addódt elhelyezkedési lehetőség, de aztán kiderült, kicsit „közelebb”, a Fizikai Kutatóba mentek, 500-zal többért. Itt a felső határon voltak, 2390-et kaptak. Szerencsére, jött helyettük két nyugdíjas, 12 forintos órábért.

Ötök kezdődik a takarító munkaleje. Először a felvételt kell rendbetenni, ahol hétkor nyitnak. Vízhozás, felmosás, a szemétkosorok ürítése, telefonfülkék takarítása — bizony, éppen hogy végeznek két óra alatt. A kézbesítőosztályon megjelenik 180—180 hírlapos, majd ugyanannyi egyesített kézbesítő; fél tíz körül indulnak útjukra — van mit takarítani utánuk!

A kis létszámú takarító személyzetnek nagy segítséget adna, ha sűrűbben lenne nagykarítás. Három év után egyszer kaptak az igazgatóságtól pénzt nagytakarításra (24 ezer forintba került), erre legalább évente szükség lenne. De igazán jó az lenne, ha az évi két feregirtással együtt takarítanának is. Mert vannak például olyan furcsa dolgok, hogy az állandó takarító személyzet munkájához nem tartozik az ablakkeretek, ajtók

le mosása. Kéthavonta ugyan megjelennek az ablakmosók, de ők is csak az üveget tisztítják. Az ő „négyzetméterükben” csak ez van benne. Ha esetleg a takarítók bele is tudnának szorítani munkaidejükbe egy-egy ablakkeret-tisztítást, hiába a jóakarát, mert jó néhány ablak olyan magasan van, hogy ezek eléréséhez nincsenek eszközök.

— Ha azt akarnánk, hogy hivatalunk olyan legyen, mint ahogyan a nagykönyvtárban írva van... a hat takarító sem lenne elég. Hát még a négy. A tábla állandóan kint van: takarítónőt felvesszünk. Sajnos, a jelentkező ritka, mint a fehér holló...

Kíváncsi vagyok, milyen a főváros egyetlen önkiszolgáló postahivatala. A csupaablak mögötti padokon ki ráéressen üldögél, ki meg töltögeti a blankettát. A kópadozat szép tiszta, két virágtartóban különleges szép növényzet hívogatója a kíváncsi szemet. Mindig így van ez? A főpénztáros néhány mondata után lelkesedésem továbbódik, mert megtudom, hogy itt, a város szívében sem vigyáznak az ügyfelek a szépet, a rendet. Nagyon rendes takarítónőjük van, négyórás, reggel mindig ragyog a hivatal. De: hiába van kint a tábla, hogy tilos a dohányzás, csikkek halmaza szanaszét... Hiába vannak szeméttartók, az elrontott, ingyen kapott blanketták szerete hevernek. „Ha ezért esetleg szólnunk, még meg is sértődnek!”

Albert Béla hírt már a 114-esben hallottam úgy, hogy ő hallatlanul ügyes, kifog minden nehézségen, meg tud oldani mindent.

Pedig a helyzete nem könnyű, ezt volt alkalommal tapasztalni a helyszínen, a 62-es hivatalban. De hogy érti a dolgot, arra magyarázatot ad: 1958 óta vezeti a gazdasági csoportot, a 62-es hivatal pedig első munkahelye, 1943 óta dolgozik itt.

— Tizenkettő a takarítónői létszámunk, ez általában meg is van. Meghozza úgy, hogy nem minden jelentkezőt veszünk fel. Söpörni ugyan mindenki tud, de hogy hogyan, az nem mindegy. Mielőtt felvesszünk valakit, erről igyekeztünk meggyőződni.

— Fontos feladatunk, hogy a munkát jól szervezzük meg. A kézbesítőosztályon 220—240 emberre két régi dolgozónak takarít. Az első emeleten, a levélirányító osztályon, amely a legporosabb munkahely, hárman-négyen vannak. A második emelet 18 irodahelyiségének rendjéről egy személy gondoskodik. A földszintet — ahol a felforgalom van — négyen takarítják.

Albert Béla, a gazdasági csoport egyszem, zsúfolt helyiségének sarkába mutat: ott vannak a porszívók és a kefélgépek.

— Ezeknek használatára is meg kellett és kell taníta-

ni a takarítónőket, mert nem mindegy, hogyan használják. (Gép van elegendő.)

— Egyszer egy értekezleten valaki felvetette, hogy a renndel gondok vannak — meséli a csoportvezető. — Én azt válaszoltam: 240 emberre jut két takarító, akikről nem kívánhatunk lehetetlent. Ellenben dolgozóinktól igenis elvárhatjuk, hogy ne dobálják széjjel az ételmardékot, a szemetet; a szemétkosarat nem megcélozni kell, hanem beletalálni. Legalább a dolgozóink legyenek tekintettel erre, mivel hogy az ügyfeleket sajnos, figyelmzettó táblákkal sem lehet megnyerni.

A takarítók 6-tól 2-ig dolgoznak, délutános műszakban csak egy van, aki a nap második felében igyekszik eltüntetni a rendetlenkedők nyomait. Minden oszlop mel-

Természetesen nem mérhetjük azonos egységekkel a különböző nagyságú és feladatú hivatalokat. Mások a lehetőségek ott, ahol állandó takarítószemélyzet örködik a rend fölött, megint mások, ahol átalányból kell a tisztaságról gondoskodni. Az sem közbűbös, hogy a hivatal csak felvevőszolgálatot lát-e el, vagy kézbesítőket is foglalkoztat. Végül az sem mindegy, hogy a hivatal városban működik-e, vagy vidéken.

A tisztaságot létfeltételnek érzem

Dormánd postahivatal az M 3-as út mentén, Heves megye területén található, a Miskolci Postaigazgatósághoz tartozik. A hivatal egyszemélyes vezetője Juhász Ágostonné.

— Ebben a hivatalban tulajdonképpen ketten dolgozunk, rajtam kívül van egy kézbesítő is. A hivatal alakítás előtt áll, aminek során le fogják választani a szolgálati lakásunktól. Megígérték, hogy a munkálatok közben a ház szigetelését is megoldják, mert most mindig bezúgunk.

A hivatalt én takarítom, havi 220 Ft-os átalányt kapok. Ez nem sok, a rendet és a tisztaságot létfeltételnek érzem.

Következő állomásunk Porszóló, Nemes Margit hivatalvezetővel beszélgetek.

— Hivatalunk állománya 4 tisztóból és 4 kerékpáros kézbesítóből tevődik össze. Mi abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy nálunk napi 3 óras, télen a fűtés miatt napi 4 óras takarítót foglalkoztatunk. Így mindenhol szép tisztaság van. Természetesen azért mi is ügyelünk a rendre, de az ügyfelek is részt vesznek a kultúrás megőrzésében. Októberben fejezték be a hivatal festését, utána mindjárt kitéttük az új magyarázó táblákat.

Távgyásunkkor javasoltuk, a papírgyűjtő-kosarat olyan helyre tegyék, hogy az ügyfelek is hozzá tudjanak férni. Akkor a kosárba dobnák

Igaz, hogy a megtekintett hivatalok száma csak egy reprezentatív adatfelvételből levonható következtetésre nyújt lehetőséget. De hisz postahivatalokban nem első alkalommal jártunk már, s ha nem is ezzel a céllal néztünk be, tapasztalatokat azért szereztünk. Több jót, mint rosszat. (Persze, soha nem fogunk tesszen a hivatalokban melegedő, tereferelő vagy falatozó, közben szemetelő „ügyfelek”, s az sem, ha a hivatal dolgozóinak rendszeretéről kell a hibát keresni.) Kockázassunk meg azonban néhány szót az átalányról! Az árak és a bérek szép lassacskán emelkednek, az átalányok viszont mozdulatlanok. Vegyük a cikkben emlegetett legalacsonyabb összeget, a 220 forintot, s osszuk el a munkanapok számával! Nem marad 10 forint egy napra. A nyilatkozatokból az szűrhető le, hogy ezért az összegért a hivatal dolgozói takarítanak (mert más nem vállalja), nem mintha megérné, hanem azért, mert a tisztaságot létfeltételnek érzik. Nem lehetne — legalább a bérek emelkedésének arányában — az átalányösszegekre időnként valamit rátenni?

A farmer is egyenruha, de nem a postásoké

Milyennek látja a közönség a Magyar Postát? Erre a kérdésre egészen ellentmondó válaszokat is lehet adni. Ha a postások és ezen belül is csak a kézbesítők megjelenését, sőt tovább szűkítve a kört, csupán a ruházatukat

lett van szemétkosár, ennek ellenére a szemét nem oda kerül. A nagytérmet utójára úgy 18 óra körül söpri ki, de 21 óra felé már borzalmas a kép.

Egy ilyen nagy hivatalban sokat számít a munkaszervezés és az ellenőrzés.

— Igen — mondja Albert Béla — én minden nap már háromnegyed hétkor bent vagyok, hogy ha kell — betegség esetén — átcsoportosíthassam a munkaerőt. Minden esetben legfontosabb, hogy a felvételi terem a nyitásra rendben legyen. Hiányzások esetén sürgősségi sorrendet készítnék, a takarítóknak ezt be kell tartaniuk. És — bármennyire fontos a bizalom — az ellenőrzést nem lehet elhanyagolni.

Albert Béla úgy véli, a 12 takarító elegendő a hivatal rendjének biztosításához.

a szemetet, és nem hagynák az asztalon, vagy nem dobálnak le a földre.

Hortobágy postahivatal már a Debreceni Postaigazgatósághoz tartozik. Ezen a nagy idegenforgalmú helyen különösen nagy gondot kell fordítani a hivatal küllemére.

— Sok hivatalhoz hasonlóan átalánydíjat kapunk a hivatal takarítására — mondja Bozsai Károlyné hivatalvezető. — Havi összege 400 Ft. A négyesemélyes kollektíva között megbeszélés alapján egyenlően osztjuk el a pénzt, mert a munkát is közösen végezzük el. Persze ez az összeg nincs arányban a ráfordított idővel, de mi nemcsak ezért csináljuk. A fogalmasabb időszakokban gyakran megáll egy busz, beönlök a sok turista, és amíg kiszolgálásra várnak, addig nézelődnek. Azt hiszem nagyon kellemetlen lenne, ha rossz tapasztalatokkal távoznának. Ez már a Magyar Posta tekintélyét is csorbítaná.

Az ügyfelek sokszor elfelejtik eldobni a cigarettájukat, amikor bejönnek a hivatalba, ezért szerettünk egy hamutartót. Sajnos, így is vannak, akik a földre dobják a csikket.

Ebben a hivatalban a falakat nemcsak az útbiztosító táblák díszítik, hanem füzése-sen elrendezett képeslapok is. Így aki bejön esetleg egy helyegért, az sokszor több képeslappal távozik, mert a nagy választékot látva neki is megjön a vásárlókedve.

járatánál találkozom. Sötét-szürke öltöny van rajta, a kézbesítők nyári egyenruhája. A zakó alatt fehér, kerek nyakú pulóver — saját ruhadarab. Jó megjelenésű fiatal ember, öltözte tiszta, csaknem kifogástalan.

— Meg van elégedve az egyenruhájával? — kérdelem.

— Semmi kifogásom ellene. Ehhez az öltözkézhöz szürke ing és ugyanolyan színű nyakkendő is tartozik. Amikor melegebb van, ingben-nyakkendőben járok, de most már, sajnos, egyre hidegebbre fordul az idő. Ezért vettem fel a pulóvert. Lehet, hogy elbírnam már a nyakabátot, de az — legalábbis nekem — kényelmetlen. Ezért inkább rövidebb ruhaneműt hordok, és igyekszem rétegesen öltözködni. Téli viseletként magasszárú cipőt kapunk. Nagyon kényelmes, igen jól bevált. Egyszóval én elégedett vagyok az egyenruhával, egészen addig, amíg el nem ered az eső... Jó lenne egy kényelmes esőkabát, amelyik nem zavar a mozgásban(?)

Vidák Zoltán a 114-es postahivatal kézbesítő osztályának helyettes vezetője. Hozzá igyekszem éppen, de a folyosón találkozom két élen-ken beszélgető kézbesítővel. Mindketten farmernadrágban vannak. Megszólított őket, az egyenruháról érdeklődöm, de ők villámgyorsan elhárítják a kérdéseket: „Nem érünk rá, próbálkozzon talán a kézbesítőosztály valamelyik vezetőjénél!” E szavak kíséretében megmutatják, melyik ajtón kell bemennem.

— Milyen tapasztalatai vannak az egyenruhával, annak hordásával kapcsolatban? — kérdelem az osztályvezető-helyettést.

— Úgy látom, a mai fiatalok egy kicsit tartózkodnak az egyenruha viselésétől. — legyen az bármilyen. Hogy mitől van ez, arra nem tudok határozott választ adni, de ez általános tapasztalat, nemcsak az én véleményem.

— Az utcán, villamoson gyakran látni jó megjelenésű, egyenruhába öltözött kézbesítőket. De legalább olyan

gyakran — enyhén szólva — kissé elhasznált ruhát viselő postásokat...

— Erre mindenekelőtt azt kell válaszolnom, az egyenruha egyúttal munkaruha is. A szabadban használják, kitéve magukat az időjárás viszontagságainak, változásainak. Nyáron beleizzadnak, az esőben megáznak. Nincs minden utcában járda, bizony néha sarat kell dagasztani. Így azután előfordul, hogy az utasok elhúzódnak a postás közeléből. Pedig — főképpen a régi postások — nagyon is fontosnak tartják a jó megjelenést. Az emberek azonban néhány kirívó eset láttán hajlamosak az általánosításra.

— Mi a véleménye a fiatal postások farmerviseletéről?

— Amikor megkérdeztem tőlük, hogy miért nem az egyenruhát viselik, különböző válaszokat kaptak. Néhányan azért hordanak szívesen farmert, mert annál nem számít, ha patinás, sőt még „javára válik”. Az egyenruhával éppen fordított a helyzet. Az úgy áll jól, ha tiszta, vasalt. Csak hogy akkor nem szabadna kimozdulni az utcára... Mások azért szeretik a farmert, mert így látszatra „nem egészen postások”. Hisszen kopottas farmerben jár az egyetemista is, a mérnök is, a művész is... Volt már róla szó, mi lenne akkor, ha farmeröltönyökbe bujdatnánk a kézbesítőket. Csak hogy ennek meg az idősebbek nem örültek.

— Mi történik, ha a kézbesítők megáznak? Van tartalék ruhájuk? Vagy lehetőségük a szárításra?

— Olyan kérdést feszegetünk, amely — legalábbis nálunk, a hivatalunkban, — nagyon időszerű. Ez pedig nem más, mint a szociális helyiségek és ezen belül is az öltözők kérdése. Véleményem szerint a posta ebben egy kicsit elmaradt más vállalatoktól. Folyosón nem lehet átöltözni. A ruhákat szelős szekrényekben, megfelelő öltözőkban kellene tárolni, mert a kézbesítő megizzad, megázik. és úgy nem teheti be a ruhát zárt szekrénybe.

Gondok, nehézségek természetesen adódhatnak. Azott, áttiztalt ruhát, gondolom, senki sem visel szívesen, de azt is tudjuk, hogy postahivatalaink, főként a nagy kézbesítőhivatalok többsége nem mostanában, nem a mai szociális követelményeknek megfelelően épültek, így öltözők, biztonságos ruhatarak kialakítására vajmi kevés lehetőséget kínálnak.

Mindemellett tesztolni a postások egyenruházatát — amelyet természetbeni juttatásként kapnak — meglehetősen igazságtalan dolog volna. Még élenken emlékszem arra, hogy a jelenlegi egyenruha különböző darabjainak a rendszeresítését milyen gondos előkészületek előzték meg. A valamennyi igazgatósági székhelyen megtartott bemutatókon maguk a dolgozók választották ki még a szabást és az anyagot is. Majd többségi szavazatuk alapján készülték el a szabványok. Ilyen előzmények után méltán elvárhatja a posta is, hogy a meghatározott viselési idő eltelté után a saját tulajdonba átmenő ruházatot mindenki megfelelő gondozással, karbantartással olyan állapotban hordva illő módon képviselje munkaadóját a közönség szeme előtt.

Ezt az utóbbi kívánságot pedig ki kell terjesztenie a nem egyen-, hanem csak munkaruhat viselő postásokra is. Nem szabad ugyanis megismétlődni olyan eseteknek, hogy a kiküldött telefonszerelő az előírt lakásába ne engedje be. Nemcsak azért, mert a tisztességes megjelenés a kényszerűen is érezhető munkafegyverhez kapcsolódik, hanem mert kulturált magatartásunknak is elsőrendű kelléke. Nevelő feladatunkat képezi tehát az előírt és bizalmat ébresztő külső ellenőrzése és számonkérése mind a szakvezetőknek, mind a választott tisztségviselőknél.

A cikkeket
Bánhidai Éva,
Tornai Péter és
Tóth Pál György,
az összekötő szöveget
Benda István írta

HELYESBÍTÉS

Szeptemberi számunk 6. oldalán A Postás Dolgozó kérdése: Mit várnak a nyugdíjba menők több évtizedes szolgálat után? című cikkünkben sajnálatos, olvasóinkat megtévesztő adat jelent meg. Téves ugyanis, hogy az új kollektív szerződés szerint minden dolgozónak 90 nap felmentés jár.

A felmentési időre továbbra is a kollektív szerződés (Po. E. 1976. évi 23. sz.) 7. §-ában, valamint a törzsgazdaszabályzat (Po. E. 1976. évi 47. sz.) 3. pontjában foglalt előírások érvényesek.

A hibákért olvasóink szíves elnézését kérjük.

Postás Dolgozó
szerkesztősége

A tűz csiholója

1977. Ady Endre születésének 100. évfordulója. A XX. század egyik legnagyobb magyar költője és forradalmi gondolkodója tiszteletére szerte az országban számos ünnepséget, megemlékezést és akciót szerveztek az állami és társadalmi szervek. Aligha akad ma magyar ember, aki ne ismerné Ady költészetét, azonban még aránylag kevés a költő eszméit, mondandóját igazán érthető és kedvelő olvasók száma. E gondolatok jegyében hirdette meg a Postás Szakszervezet Központi Könyvtára A tűz csiholója címmel centenáriumi olvasópályázatát, azzal a céllal, hogy a postás dolgozók körében ez úton is ismertebbé és keresettebbé tegye Ady Endre költészetét.

Az irodalmi vetélkedő komoly visszhangot váltott ki a dolgozók és a szocialista brigádok körében. Október 1-ig, a jelentkezési határidő lejártáig 50 szocialista brigád és 63 egyéni olvasó küldte be nevezését a központi könyvtár címére. Érdekes, hogy nemcsak Budapestről, hanem az ország minden részéből érkeztek visszajelzések. A pécsi, a balatonboglári, a kaposvári, a nyíregyháziak mind-mind lelkes versenyzők. Részt vesznek postán kívüli üze-

mek dolgozói is, magáért a játék kedvéért.

Még csak féldíjban tartunk, de úgy gondoljuk, hogy amennyiben pályázatunk iránt az érdeklődés továbbra sem csökken, az 1978. január 11-én népszerű előadók közreműködésével megrendezésre kerülő eredményhirdetésen sok helyes megfejtés beküldése között sorsolhatjuk ki a jutalmakat.

Filipszky István

A Népszava Lapkiadó Vállalat kiadásában novemberben megjelenik a

TECHNIKAI MAGAZIN

című kiadvány. A könyv a műszaki élet különböző területeiről ad ismeretanyagot:

- A gépkocsik gazdaságos üzemeltetése, karbantartása;
- Úrtechnológiai eredmények;
- Autótípusok, műszaki jellemzőkkel;
- Legújabb típusú fényképezőgépek, filmfelvevők, vetítők;
- Orvostechnikai eszközök;
- Autóelektronika;
- Közlekedés 1980-ban.

A Technikai Magazin kapható az újságárusoknál. Ára: 20 Ft.

A postásoké az első díj

Munkás kulturális tevékenység Vas megyében a felszabadulástól napjainkig

Zsúfolásig megtelt október 28-án, délután 4 órakor, Szombathelyen a Forradalmi Múzeum. Ekkor nyílt meg ugyanis a Szakszervezetek Vas megyei Tanácsa és a Forradalmi Múzeum által kiírt Munkás kulturális tevékenység Vas megyében a felszabadulástól napjainkig című kiállítás, egybekötve a hasonló című pályázat eredményének kihirdetésével.

Horváth Jánosné, az szmt titkára nyitotta meg a kiállítást, hangsúlyozva az összegyűjtött anyag jelentőségét is. Megnyitó beszédében többek között a következőket mondotta: „A munkásság mai kulturális képének megismeréséhez nyomon kell követnünk azt a folyamatot, amely mai műveltségi állapotának kialakulásához vezetett, s e korszak munkáskultúrájában mai kultúránk egyik előkészítőjét kell látnunk...”

Beszéde befejező részében elismeréssel szólt mindazokról, akik kiemelkedő munkát végeztek a pályázati felhívás nyomán. Külön kiemelte a szombathelyi postás dolgozók és a Vas megyei KISZÖV eredményes munkáját. A Szakszervezetek Vas megyei Tanácsa és a Forradalmi Múzeum úgy döntött, hogy az első díjat, a kétezer forintos jutalmat és a díszoklevelet a postás dolgozók érdemelték ki.

Az ünnepélyes megnyitótánál legelőször a postás dolgozók által közrebocsátott eredeti plakátok, fényképek, oklevelek, zászlók előtt időztek, felelevenítve a közel-múlt nagyszerű postás kulturális rendezvények egy-egy felejthetetlen élményét. A postás dolgozókkal Horváth Jánosné és Gerse János, a Forradalmi Múzeum igazgatója külön is elbeszélgetett, sőt Gerse János több fényképfel-

vételt is készített a „veterán” színjátszókról. Horváth Jánosné azt a javaslatot terjesztette elő Buza Pálné szakszervezeti titkárnak, hogy a postán rendezzenek majd egybarát találkozókat, s azon ő is szívesen részt vesz. A postás dolgozók viszont bejelentették, hogy 1978 elején — a mostani kiállítás 1977. december 31-ig tekinthető meg — megrendezik saját, önálló kiállításukat, hiszen a Forradalmi Múzeumban csak egy töredékét állíthatták ki annak a sok-sok postás muzeális értéknek, amellyel rendelkeznek.

A Szakszervezetek Vas megyei Tanácsának és a Szombathelyi Forradalmi Múzeumnak a kezdeményezése dicséretes. Az emberi emlékezetnek sok az ellensége, s ezek lassan, de biztosan felörlék az emlékeket még oly gazdag tárházát is. Ezek közé tartozik a kérelhetetlen idő is, amely szálsként tépi ki az emberi emlékezet raktárából életnek nagyon sok érdekes és tanulságos eseményét. Az új meg új események és élmények néha arra késztetnek bennünket, hogy ismét átgondoljuk mindazt, amit átélünk, és ilyenkor a régmúlt napok hirtelen újra megjelennek előttünk. Amikor ezekre az emlékekre visszagondolunk, meg-elevenedik előttünk az a sok szép siker, amelyet Herczeg Tibor, Köntés János, Kapui Kálmán, Madló István, a Pörce házaspár, a Keresztes házaspár, Bándl István, Steiner Sándor, Matók Lajos, Schmedt Mihály, Szendrői László és még sokan mások szereztek, öregbítve a postások jó hírét nemcsak Vas megyében, hanem a fővárosban és a szomszédos megyék városai-ban is.

Kiss Antal

Népek Barátsága Hét a Postás Művelődési Központban

Egy boldog fiatal ország-élete elevenedett meg a látogatók előtt a Postás Művelődési Központban megrendezett Szocialista Bulgária című fotókiállításán. A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 60. évfordulójának tiszteletére tartott ünnepségek talán legszebbikét, a Népek Barátsága Hét műsorát nyitotta meg ez a kiállítás.

A díszteremben elhelyezett képekről fiatal, vidám arcokról az élet öröme árad. Igaz, hogy a kiállítás az ifjúság életét mutatja be, de mögötte ott sugárzik egy gazdagon fejlődő ország szocialista társadalmára.

A bolgár fotóművészek színes képei azt mutatják be, hogyan élnek a mai fiatalok a megteremtett lehetőségekkel, miként váltják valóra nagyapáik álmát. A jól válogatott képek hűen ábrázolják a fiataljait. Mindenki saját ízlése szerint tölti szabad idejét, hirdeti az egyik kép. A tengerpart kedvelt sportoló- és szórakozóhelye az ifjúságnak. A kismamák 3 éves korukig nevelik gyermekgondozási szabadságon gyermekeiket. Az ötnapos munkahétet minden 1000 gyermek közül 750 óvodába jár.

Bulgáriában minden ember szabadon választja meg foglalkozását. 38 600 fiatal dolgozik a kohászatban és energiaparban. Könnypipari foglalkozást 84 300, mezőgazdaságit 105 ezer harmincöt éven aluli választott. A vegyiparban dolgozók fele fiatal. A „Bobovdol” hőerőmű irányítópultjánál ifjúsági brigád dolgozik. Ezenként több mint félmillió diák vesz részt ifjúsági táborokban a természetben. A tanulók 10 500 könyvtárban és 7250 olvasóhelyiségben bővíthetik tudásukat. Az ország 28 egyetemén 130 ezer diák tanul, közöttük 3500 külföldi.

Minden 18 évet betöltött fiatal választójoggal rendelkezik. A fiatalok részt vesznek az ország irányításában. A bolgár ifjúság jó kapcsolatot tart fenn a világ demokratikus ifjúságával.

A szovjet irodalmi és zenei esten Bundik Zsigmond, a Postás Művelődési Központ igazgatója üdvözölte a megje-

lenteket, közöttük Emil Hrisztovt, a Bolgár Kommunista Párt Központi Bizottságának és az Államtanácsnak tagját, Kiss Ernőt, a Postások Szakszervezete Központi Vezetőségének titkárát. Elmondta, hogy a budapesti művészeti intézmények a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 60. évfordulóját együtt ünneplik a Budapestben működő baráti kulturális központokkal. A PMK korábban kialakult jó kapcsolatok folytatásaként a Bolgár Kulturális Központtal együtt rendezte meg a Népek Barátsága Hét műsorát.

Célunk — mondta —, hogy rendezvényesorozatunk erősítse a népek barátságát, elmélyítse a szocialista hazafiság és internacionalizmus eszméjét. Kifejezze népünk és a baráti népek háláját a felszabadító Szovjetunió iránt, bemutassuk azt a sokoldalú segítséget, amelyet a Szovjetunió nyújtott szocializmust építő munkánkhoz.

A barátsági hét keretében a rendezvények lehetőségeit adnak arra, hogy megismerjük más népek életét, a szovjet és a bolgár kultúra eredményeit.

Ünnepi beszédet dr. Sztojan Radev, a Bolgár Kulturális Központ igazgatója tartott. Meltatta a Nagy Októberi Szocialista Forradalom győzelmének jelentőségét. Elmondta, mit adott Magyarországnak és Bulgáriának a szocialista fejlődés, mit jelentett a világ dolgozó népének az első szocialista társadalom, majd a szocialista tábor kialakulása. A Szovjetunió szerepéről beszélt a második világháború alakulásában, és az ezt követő évek békés építőmunkájában. Büszke szavakkal szólt a szocialista tábor gazdasági és katonai erejéről, a Szovjetuniónak a béke védelmében betöltött szerepéről.

Az est további részében mai frók verseit és prózáit mondta el Keres Emil és Verdes Tamás színművész. A szovjet költársaságok dalaiból énekel Veszeli Gabriella Frank Klára zongorakísérettel.

A barátsági hét a nyugdíjasok klubjában folytatódott. Ady Endre, A tűz csiholója cí-

mű versével nyitották meg az idős postások műsorát. Majd szovjet költők verseiből összeállított műsorral emlékeztek a művelődési központ irodalmi színpadának tagjai. Ezen az estén Iván Popovszki, a Bolgár Kulturális Központ igazgatóhelyettese mondott ünnepi beszédet. Az idős embereket nagyon megalotta a Georgij Dimitrov című film, melyben sokan saját életük egy darabját látták megelevenedni.

A bolgár egyetemisták és a magyar fiatalok találkozásánál zenés est keretében barátkoztak a két ország fiataljai. Az ifjúsági klub vendégeivel Hajas Vera ismertette meg a postás fiatalok életét.

A bolgár és a VI. kerületi úttörők találkozásánál ugyancsak a művelődési központban rendezték. A bolgár gyerekek népi táncokat, dalaikat énekeltek. Viszonzásként az Állami Balettintézet adott műsort. Ezután közösen énekeltek az úttörők azokat a szovjet dalokat, amelyeket mind a két országban jól ismernek.

Vasárnap délelőtt a Tizen Aluliak Klubjában négy bolgár mesefilmet láttak a gyerekek. Iván Popovszki a bolgárok kedvenc mesekönyvének magyar fordításával aján-

dokozta meg a legkisebbeket. Bolgár kislányok tanárnőjük irányításával népi táncukat, a horót járták el, majd megtanították a magyar gyerekeket is. Kedves jelenet volt, amikor a kicsik megköszönték

a kellemes délelőttöt Popovszki bácsinak.

Délután ismét a felnőttek vették birtokukba a művelődési központ dísztermét. Bolgár irodalmi és zenei estre gyülekeztek a vendégek. A barátsági hét utolsó műsorán jelen volt Vladimir Videnov, a Bolgár Népköztársaság magyarországi rendkívüli és meghatalmazott nagykövete, valamint dr. Füredi László, a VI. kerületi tanács elnöke.

Iván Popovszki ünnepi beszédében köszönetet mondott a Postás Művelődési Központ vezetőségének és munkatársainak, minden postásnak, hogy lehetőséget adtak az ünnepi rendezvények lebonyolítására. Majd Todor Zsivkov és Kádár János szavait idézve elmondta, mit jelent hazájuknak 1917 októbere.

Közös a történelmi sorsa a két testvéri népek — mondta —, 1919-ben a bolgár nép őszinte lelkesedéssel üdvözölte a Magyar Tanácsköztársaság kikiáltását.

A felszabadulást a szovjet hadsereg hozta mindkét országnak. Az eltelt 3 évtized mind Bulgáriában, mind Magyarországon sikereket és eredményeket hozt. Ezeket az eredményeket az első szocialista államtól átvett gyakorlati tapasztalatok

alkalmazásának, pártjaink következetes marxista-leninista politikájának, a KGST keretében kibontakozott együttműködésnek, dolgozóink odaadó munkájának köszönhetjük. Szirmai Mária

Mindenki iskolája

Ebben az évben másodszor indult be a rádió és a televízió újszerű felnőttoktatási programja, a Mindenki iskolája adássorozat, amely a dolgozók általános iskolája 7. és 8. osztályának tananyagára épül.

A merev iskolás szemlélet és módszerek helyett oldottabb megoldásokat tartalmaz, élményt nyújt, művelődésre ösztönzi a hallgatókat. Azokhoz a dolgozókhoz szól, akik most végzik a dolgozók általános iskoláját, s azokhoz, akik valamikor abbahagyták a tudáshoz szükséges alapok megszerzését, és még nem szánták el magukat a szervezett tanulásra, de szeretnék jobban megismerni és érteni a világot, szeretnék megfelelni azoknak a követelményeknek és igényeknek, amelyeket a társadalom, a munkahely, a család támaszt velük szemben. Szól azokhoz is, akiknek van ugyan alapfokú iskolai végzettségük, de szívesen rendszerezik, frissítik fel ismereteiket, mert a

tudományok szakadatlanul fejlődnek, a világról szerzett ismeretek avulnak és ezért cserélődniük kell.

A rádió és televízió által sugárzott műsorokat a konzultációs központok is hasznosítják munkájukban. Az 1976/77-es Mindenki iskolája tanév tapasztalatai alapján az 1977/78-as tanévben Budapestben a Posta Központi Magasépítési Üzem munkásszállásán hoztak létre konzultációs központot, amely a kihelyezett általános iskolai tagozat mellett működik. A konzultáció időszakájában — a tanítási órákon kívül is — szaktanárok foglalkoznak, konzultálnak a hallgatókkal, hogy ezzel is segítsék a tananyag teljes elsajátítását. Ezek a konzultációk szervesen épülnek a televízió és a rádió Mindenki iskolája adássorozatára.

Azért, hogy dolgozóink tanulását, felkészülését segítsük, ezentúl minden számban megjelentetjük a Mindenki iskolája következő havi programját.

DECEMBER HAVI MŰSORNAPTÁR

RÁDIO

Irodalom: (Adás: Kossuth adó, 9.30—9.59-ig)
3-án Radnóti Miklós: Két karódban...
10-én Gelléri Andor Endre: A vén Panna tükre
Nyelvtan: (Adás: Petőfi adó, 18.15—18.30)
1-én Fogalmazási alapismeretek
8-án A leírás és elbeszélés
15-én Közéleti fogalmazványok
Történelem: „A” sorozat (Adás: Kossuth adó, 16.44—16.59-ig)
7-én Magyarország a XVIII. sz. második és a XIX. sz. első felében
14-én Polgári forradalom és szabadságharc Magyarországon
„B” sorozat (Adás: Petőfi adó, 18.00—18.15-ig)
8-án Szechenyi és Kossuth reformprogramja
15-én A pesti forradalom, 1848. III. 15.

TELEVÍZIÓ

(Adás: Kedd 17.30—18.35-ig, ism. vasárnap 8.10—9.15-ig)
Fizika:
4-én Hőtan ismeretek (ism.)
13-án Egyszerű gépek
18-án Egyszerű gépek (ism.)
Matematika:
13-án Testek és formák
18-án Testek és formák (ism.)
Földrajz:
4-én Vezető tőkés országok Amerikában, Ázsiában és Ausztráliában (ism.)

Postások a kertbarátok országos kiállításán

Ismét hallattak magukról a postás kertbarátok: szeptember elején a Művelődési Központban kiállításra mutatták be termékeiket. Néhány különösen szép termékszámot építettek fel az őszi áruválasztékból. Megtaláltuk itt a postás kertek jonatán és starking almát, a téli körtéket, szilvát, diót, de még az őszibarackot, ribizkét is. Már nem volt ilyen gazdag a választék szőlőben, hisz a tavaszi jégverés nagy termékkiesést okozott. Igen bőséges volt viszont a zöldségbemutató, egyesek 20—25 félélt is kiállítottak. Örvendetek, hogy paradicsomból, paprikából 7—8 fajta is a közönség elé került, de még izletes zöldborsót, zöldbabot is láthattunk. Feltűnést keltett néhány nagyra nőtt káposzta, karalábé, főző- és sütőtök. Voltak, akik 8—10 fajta fejlett babot mutattak be. Szépek voltak a zöldségkülönlegességek (patisszon, padlizsán, cukkini), s találtunk az egyik asztalon fűszernövényekből is nagyon gazdag választékot. Majd minden kiállító egy nyári és őszi, valamint cserepes virágokkal díszítette asztalát. Kiemelkedtek a kaktuszok, dália, de még kis fenyőket is láthattunk. „Izletes” színpaltot jelentettek a késztermékek (szőlő- és gyümölcsbokrok, szörpök, kompótok, lekvárok) is. Még 2 barkács-eszközt és színes diabemutatót is láthattak a közönség.

A kiállítást zsűri bírálta el. A legjobb termelők: dr. Walter György, Barna Lajos, Radványi István, Halmi Sándor, Kutasi Géza, Balogh György, Gyenes János, Lelkes János, Rudas Lajos, Pásztor Ferencné, Szakács Gyula, László Antal jutalomban részesültek. A fődíjat — egy permezőgépet — Juvet Jenőné nyerte el.

A kiállítást elbírálta a Ha-

zafias Népfrent Budapesti Kertbarátok Társadalmi Szövetsége is, és alkalmasnak találta a nagykörű VII. országos versenykiállításra való bemutatásra is. Budapest részéről csak 3 csoport vehetett részt ezen az országos megmozduláson. Tagjaink nagy lelkesedéssel vitték le a legjobb termékeket Nagykörűre, és készítették el ott a postások bemutatóját.

Az országos versenyben 60 csoport vett részt. Az erős mezőnyben tagjaink helytálltak, amit az is bizonyít, hogy a bíráló bizottság döntése alapján a Hírlapkiadó Vállalat különdíjában részesültek.

Minden köszönet megilleti azokat, akik erre a kiállításra termékeket hoztak, leutaztak Nagykörűre, összeállították a bemutatót. Halmi Sándor, Radványi István, Rudas Lajos és Kuklis István végezte a munka, oroszlanrészt, de kiemelkedően szép termékeket biztosított Walter György, Juvet Jenőné, Barna Lajos, Lelkes János és Gyenes János is. A többi, név szerint itt fel nem sorolt kertbarát — ha csak egy-két termékkel is — hozzájárult a postás kertészek dök hírnevének erősítéséhez.

Dr. Cserecsér Péter

Postás lányok a kézilabdapályán

A Postás Sport Egyesület egyik patinás szakosztálya volt mindig a női kézilabdaszakosztály. Igazán nagy sikereit a nagypályás bajnokságban érte el, amit a tizenegyszer megnyert országos bajnokság fémjeléz. Olyan egyéniségek vitték diadalra ebben az időszakban a postás színeket, akik egyúttal a magyar válogatott csapatát is erősítették. Nem véletlen, hogy a nagypályán 1949-ben világ-bajnokságot nyert, majd az 1956-os VB-n 3. helyezést ért el magyar válogatottként több postás játékos is tagja volt. Sokan a régi játékosok közül ma is a posta megbecsült dolgozója. A lelkes postásurak között sokszor megjelentek a postai és szakszervezeti vezetők, hogy buzdításukkal segítsék a csapatot a győzelemre. Többek között ott láthatuk gyakran Horn Dezsőt, a jelenlegi miniszterhelyettes, postavezérigazgatót. A szakosztályvezető tisztségét is mindig ismert postal vezetők töltötték be, többek között Básti Rezső, dr. Palágyi István, Reiff Frigyes.

1960 óta a Magyar Kézilabda Szövetség csak kispályán rendez bajnokságot, 1977-ben pedig már a szabadtéri kispályáról a terembe vitték az NB I-es bajnokságot. Ez a változás megtörte az előző évek sikertörténetét. A postás lányok legjobb eredménye az országos bajnokságban elért 3. helyezés, valamint az Alkotmány Kupa megnyerése és az MNK döntőjébe jutása volt. Ifjúsági

csapatunk ugyan többször nyert bajnokságot, de a csapat tagjai közül többen korán abbahagyták az aktív sportolást és ezért csak néhányan erősítették a felnőtt csapatot.

1968-ban a csapat csaknem két évtizeden át volt mesteredzője, Mérai Ferenc más beosztást kapott a postától, és a sok sikert látott csapat 1970-ben már az NB I/B-ben folytatta szereplését. 1974-ben a régi edző, mint szakosztályvezető tért vissza a csapathoz. Néhány küzdelmes év után az 1978-os bajnokságban már ismét a legmagasabb osztályban találhatjuk a felnőtt csapatot.

Az idei, 1977. évi NB I-es női bajnokság október végén fejeződött be és a postás lányok egy nehéz esztendő árasaként az idegőző őszi forduló után végül is a 9. helyen költöttek ki, biztosítva, hogy az 1978. évi bajnokságban ismét a legjobbak között küzdhessenek a jobb helyezésekért.

Nehéz esztendő volt, mert a tavaszi idényben a csapat igen gyengén szerepelt és csak az őszi mérkőzések során tudta biztosítani helyét az NB I-ben. Mindenképpen több van a csapatban az elért eredményénél, hisz, ha csak az őszi mérkőzéseket vesszük figyelembe, akkor a lányok az 5. helyen végeznek.

Egy szakosztály életében jelentős szerepe van az utánpótlás nevelésének. Ezt figyelembe véve a szakosztályvezetés teljesen új alapokra helyezte az utánpótlás képzését. Korcsoportos rendszerben egy kezdő csoport adja a serdülőknek az utánpótlást, ahonnan vi-

szont az ifjúsági csapat játékosai kerülnek ki. Az ifjúsági csapatban néhány tehetséges fiatal bontogatja szárnyait; remélhetőleg 1-2 éven belül a felnőtt csapatot fogják erősíteni.

A most már második éve az NB I-ben küzdő csapat minden egyes tagja postás dolgozó, akik munkahelyükön becsülettel és szorgalommal végzik el a rájuk bízott feladatokat, s a szakszervezők is minden lehetőséget biztosítanak a felkészüléshez és az eredményes szerepléshez.

A mérkőzéseken a volt válogatottak, Stiller Jánosné és Fekete Gyuláné vezérletével kiemelkedő teljesítményt nyújtott: Tóvbesz Katalin, Kerekes Józsefné, dr. Boda Andrásné, Takács Marietta, de hozzájárult a sikerekhez Beke Etelka, Krepeta Anna, Szerényi Mária, Horváth Gizella, Szabó Erzsébet és Morvai Zsuzsa is.

A Postás Sport Egyesület színeit mind nagy pályán, mind teremben sok országban és sok alkalommal képviselték a postás lányok. Játsoztak több ízben Lengyelországban, Csehszlovákiában, az NDK-ban, NSZK-ban és Franciaországban. A külföldi szerepléshez a feltételeket a Posta-

sok Szakszervezete biztosította. Így 1977-ben ismét Párizsba látogatott a csapat, s ott a francia bajnok Ivry csapatát verte meg biztosan.

A szakosztály élén a régi edző, Mérai Ferenc áll, a felnőtt csapat edzője ötödik éve Rupnik Károly szakoktató, az utánpótlás szakmai irányítása és nevelése Kőröcz Gyula szakoktató kezében van, aki egyúttal az ifjúsági csapat edzője. A serdülőkkel Gémes Imre, míg a kezdő csoporttal Kiss Sándor foglalkozik. Az intézői tisztséget az évközben megbetegedett Fabis Mihálytól Somogyi István vette át.

A szakosztály életében pillanatnyilag a legnagyobb nehézséget a saját terem hiánya jelenti, ami nemcsak szakmai és pénzügyi gondokat okoz, hanem hátrányos mind a felkészülésben, mind a bajnoki mérkőzéseken az ellenjáró csapatokkal szemben.

A szakosztályvezetés bízik abban, hogy szívós és kitartó munkával a közeljövőben ismét a legjobbak közé kerül a csapat. Ehhez a munkához a lehetőséget mind az egyesület vezetősége, mind a posta és a szakszervezet támogatása biztosítja.

— Bató —

Országos férfi tekeverseny Sopronban

Ez évben (október 29-30-án) a Soproni Postaigazgatóság Szakszervezeti Tanácsa rendezte meg az országos postás férfi egyéni és csapat tekeversenyt. A felhívásra, a központi postaszerveket is beleszámlálva, tíz igazgatóság jelezte részvételét. Egy-egy csapat 2 főből állt.

Megyeri László ISZT-titkár megnyitja után két pályán a kisorsolt csapatok egy-egy versenyzője megkezdte a nemes vetélkedést. Negyven teli és negyven tarolás összesített eredménye döntötte el az egyéni és csapatversenyt. A végső sorrend:

Egyéniben: 1. Szabó Imre, Sopron, 339 fával; 2. Rácz Lajos, Szeged, 333 fával; 3. Rácz József, KPSZ, 228 fával.

Csapatban: 1. Sopron 664 fával; 2. KPSZ 643 fával; 3. Szeged 615 fával.

Ünnepélyes eredményhirdetés után az I-III. helyezettek soproni témájú ötvös és kerámiatárgyakat kaptak. Külön tiszteletdíjat vett át Göbbölös Sándor (KPSZ) mint legidősebb versenyző. Minden résztvevő a "700 éves Sopron" emléklapokért kapta. A versenyzők szombat délután Sopron nevezetességeivel ismerkedtek.

Bujtás Imréné

Sportélet a Soproni Postaigazgatóság Gépjármű Szállítási Üzeménél

A Soproni Postaigazgatóság legtöbb dolgozót foglalkoztató végrehajtó szerve a Postai Gépjármű Szállítási Üzem 351 fős létszámmal. Az üzem hatásköre 3 megyére terjed ki és a dolgozók nagy többsége a hat nagygarázs székhelye, Győr, Szombathely, Veszprém, Keszthely, Pápa, Sopron között oszlik el.

A folyamatos szolgálat és a szétszórtság miatt nem könnyű feladat egy-egy szakmai, kulturális vagy sportvetélkedő megszervezése.

Az üzem dolgozóinak 50 %-a fiatal, 30 éven aluli, köztük többen minősített sportolók: NB I-es és NB II-es kosárlabdázók, OB I-es sakkozók, NB III-as futballista, tájékozódási futó stb. Az ő szolgálatukat úgy kell megszervezni, hogy az edzéslehetőség és a versenyeken való részvétel biztosítva legyen.

A szakszervezeti bizottság elsőrendű feladatának azonban a tömegsport támogatását tekintik. Valamennyi garázs dolgozó részére folyamatosan biztosítja a sportoláshoz szükséges felszereléseket.

Az üzem dolgozóit részt vesznek városonként a postaszervek közötti házi versenyeken. Valamennyi városban megrendezték az asztalitenisz, teke-, sakk- kispályás labdarúgó-bajnokságokat. Természetesen legtöbben a legnépszerűbb sportágnak, a kispá-

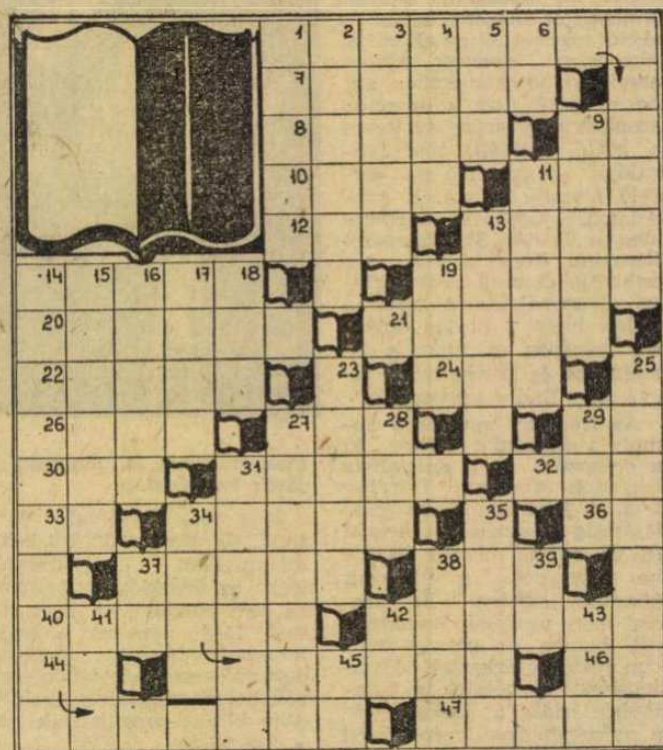
lyás labdarúgásnak hódolnak. A postaszervek közötti házi versenyeken kívül, több csapat részt vesz a városi, üzemi bajnokságokon. Az országos postás kispályás labdarúgó-bajnokságokon is az üzem dolgozóiból alakult csapat képviselte az igazgatóságot. 1976-ban elnyerte a Budapesti Postaigazgatóság Szakszervezeti Tanácsa által megrendezett országos teremlabdarúgó-tornán harmadik helyezést ért el. A Szombathelyi Postagarázsnál működő „Savarria” szocialista brigád kezdeményezésére a körzeti garázskos labdarúgócsapatok október 22-én, az első ízben kiírt és a kezdeményezőről elnevezett „SAVARIA” Postás Kupáért versenyeztek. Az elsőseget a soproni postagarázs csapata szerezte meg.

A torna után a csapatok tagjai és a kísérők rövid városnézésen, majd a „SAVARIA” brigád szervezésében jó hangulatú rendezvényen vettek részt.

A szakszervezeti bizottság a jövőben minden évben más-más városban megrendezi a tornát, s tervezi, hogy a jövőben más sportágakban is megrendezi az üzemi bajnokságokat.

Nagymarosi József

Illyés Gyula 75 éves

Oktober utolsó napján nagy szeretettel köszöntötték országsszerte neves költőnk, írónk, Illyés Gyulát 75. születésnapja alkalmából. Egy feleségéhez írott kedves negysoros költeményéből idézzük: Messziről, itt is te tartod a sorsom. / Nyugodtan fekszem. Erősebb, szívósabb, / egyre nagyobb vagy... — Folytatás a vízsz. 1., függ. 14., 25. és 34. alatt.

VÍZSZINTES

1. Az idézet első része, 7. Nyugati lejtőjén ered az Eufrátesz, 8. Igazságügymisztérium, 9. Nadrágtartozék, 10. Kellemtelen eső, 11. Angyalrang, (ford.), 12. E-vél a végén Nobel-díjas francia író, 13. Levéltömeg, 14. Roszszul lát, 15. Retorta régies neve, 20. Az egyik aradi vértanú, 21. Ilyen írás is van, 22. Súlymérték, 24. Évszak, 26. Indiai testgyakorlás, 27. Kevert eke, 29. Idegen helyeslés, 30. Orel részlet! 31. Jelentéktelen ember. Egy... 32. Elünk belőle, 33. Helyrag, 34. Osztrák költő, Rodin tikkára is volt, 36. Görög betű, 37. Könnyen repül, 38. Szerző, 40. S-sel a végén piszkálódóm... 42. Névelős mennyiség, 44. Állathang (ford.), 46. Helyrag, 47. Külföldi futballcsapat.

FÜGGŐLEGES

1. Akadozva, érthetetlenül beszél, 2. Keszű, finom gúny, 3. Nép oroszul, 4. Görög isten (— ékezet), 5. Mutatószó, 6. A múlt idő jele, 9. Ilyen a verseny helyezettje, 11. Egyházi ének, 13. Sopron villanegyede, 14. Az idézet második része, 15. Híres hajó, 16. Panasz németül, 17. Egyenletes felület, 18. Római számok, 19. Germán törzs volt, 23. Híres komikánk keresztnéve, 25. Az idézet harmadik része, 27. Kínálta, ... magát (régiesen), 28. Mezőgazdasági eszköz, 29. Csapadékfajta, 31. Országm, közismert idegen szóval, 34. Az idézet befejező része, 35. S-sel a végén a három testőr egyike, 37. Más-salhangzó kiejtve, 38. Mértani fogalom, 39. Francia arany, 41. Behálózza a világot, 42. Névelő, 43. ... Sámuel, 45. Víztorlás (ford.).

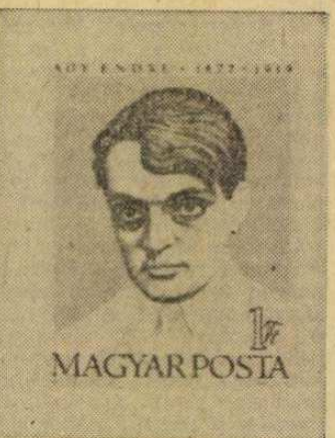
— Bánhid —

Beküldési határidő december 10.

Az előző számban közölt keresztrejtvény helyes megfejtése: Lenin, Globov, Rikov, Lunacsarszkij, Trockij. Könyvjutalmat nyertek: Bajkó Bálintné (Kőszeg), Barta József (Andornaktálya), Surányi Zoltánné (Budapest), Szabó Ferencné (Budapest), Szöllösi Gábor (Budapest).

BÉLYEGSZAROK

Előreláthatólag 1977. december 16-án bocsátja forgalomba a posta a „Mosómedve” és medvefelék” elnevezésű, 40, 60 fillér, 1, 4 és 6 Ft-os címletekből álló bélyegsorozatot. A sorozat témáinak kiválasztásánál a Fővárosi Állat- és Növénykert nyújtott szakmai segítséget a postának. A sorozat első két címletén levő vörös macskamedve és bambuszmedve a mosómedve felélehez tartozik, mindkettő Ázsiában él. A sorozat többi címletén levő örvös medve, jegesmedve és barna medve a mi állatkerünknek is lakója. A bélyegsorozat többszínű ofszetnyomással az Állami Nyomdában készült, Gál Ferenc grafikusművész terve alapján.

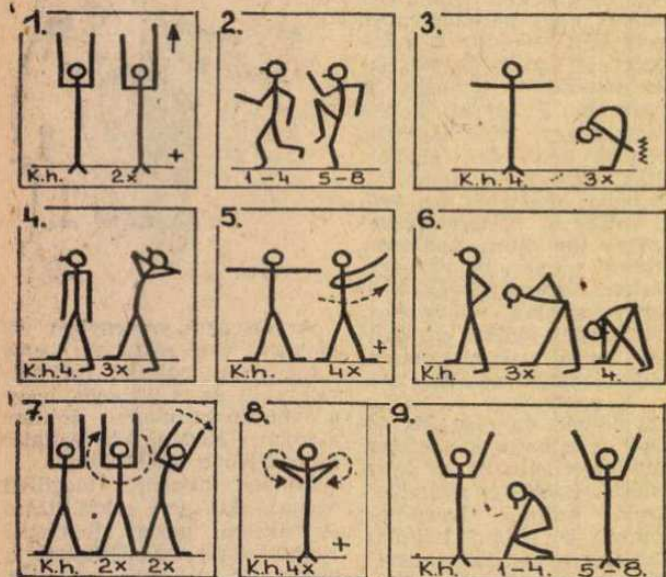
1977. november 22-én ünnepeljük nagy forradalmár költőnk, Ady Endre születésének 100. évfordulóját. A Magyar Posta 1 Ft-os bélyeg kibocsátásával emlékezik meg a jelentős évfordulóról. A bélyeg tervezője Nagy Zoltán, Munkácsy-díjas grafikusművész. Felismerve az esemény fontosságát, a bélyeget a Pénzjegynyomda réznyomással készítette el. Külön érdekessége a kiadásnak, hogy 4 bélyeget tartalmazó bélyegívben készült.

Gyarmati Ilona

Torna, munka közben

GYAKORLATOK

- Kiindulóhelyzet:** zárt állás, magastartás. 1-2. ütem: bal karral felnyúlás magasba kétszer. 3-4. ütem: ugyanez a jobb karral.
- Kiindulóhelyzet:** zárt állás. 1-4. ütem: helyben futás laza izomzattal. 5-8. ütem: helyben futás magas térdemeléssel.
- Kiindulóhelyzet:** zárt állás, a kar oldalsó középtartásban. 1-3. ütem: törzshajlítgatás előre, háromszor, tapssal a térd mögött. 4. ütem: kiindulóhelyzet.
- Kiindulóhelyzet:** terpeszállás. 1-3. ütem: törzshajlítgatás hátra háromszor, kéz a tarkón. 4. ütem: kiindulóhelyzet.
- Kiindulóhelyzet:** terpeszállás, kar oldalsó középtartásban. 1-4. ütem: térdhajlítással és karleengedéssel guggolótámaszba, folyamatos kilégzéssel. 5-8. ütem: térdnyújtással és karelemeléssel kiindulóhelyzetbe, belégzéssel.

POSTÁS DOLGOZÓ

a Postások Szakszervezetének Lapja
Szerkesztő a Szerkesztőbizottság
Szerkesztőség: 1146 Budapest, XIV., Cházár András u. 13.
Telefon: 428-777
Felelős szerkesztő: BENDA ISTVÁN
Kiadja a Népszava Lapkiadó Vállalat
1964 Budapest, VII., Rákóczi út 54.
Telefon: 224-519
A kiadásért felel: DR. SUTH PETER igazgató
77-4693 Szikra Lapnyomda, Budapest
Felelős vezető: Roder Imre igazgató